

Oroszvázi HARANGSZÓ

XXVIII. évfolyam 4. szám · 2021. advent–karácsony

Karácsony Krisztusé

December 24-25-26-án Jézus Krisztus Urunk születésének ünnepére gyűlünk össze, akár fizikai közelségben, akár távol legyünk is e napokon. Előre meg nem mondhatjuk, hogyan alakul az életünk, de reményteljes várakozással nézünk idei karácsonyi ünnepkörünkre is.

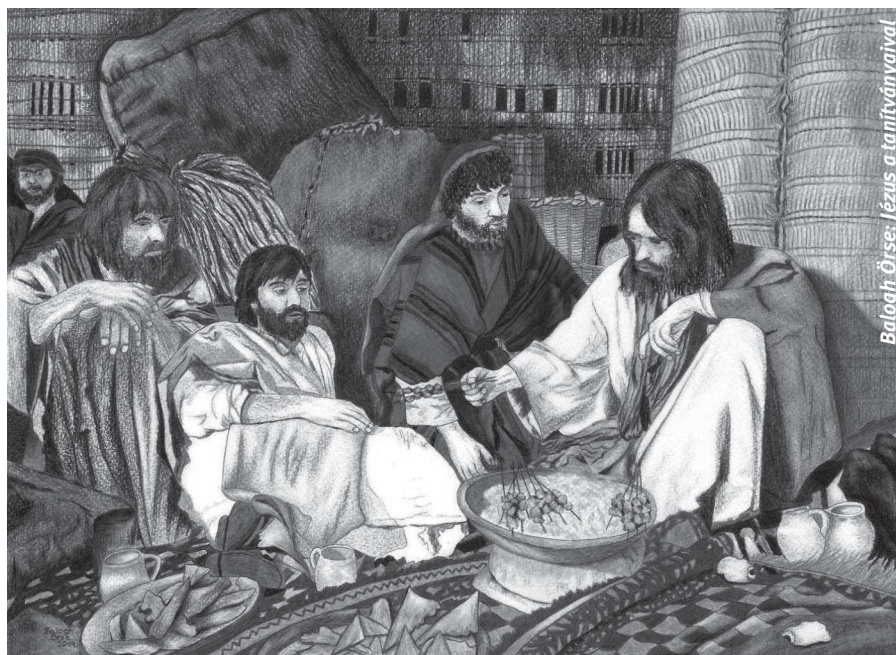
A karácsony mindig Jézus Krisztus születésének ünnepe. Azonban a mai világban a már talán évtizedekkel ezelőtt elindult folyamatok kezdenek kicsúcsosodni, s a karácsony már-már szinte teljesen elveszíti lényegét. Egy friss kutatás szerint, amit az Amerikai Egyesült Államokban végeztek, a megkérdezettek 37 százaléka szerint a karácsony üzenetének semmi köze nincs Jézus Krisztushoz. Amerikában ugyan sok olyan tényező is befolyásolhatja ezt az eredményt, ami nálunk nem jellemző, például a Mikulás karácsonyhoz kötése, de talán senkiben nem él olyan hamis reménység, hogy egy hasonló európai kutatás sokkal jobb eredményt hozna.

Az emberek gondolataiban ma egyre kevésbé van jelen az a megmásíthatatlan tény, hogy karácsony ünnepe nem is létezne Jézus Krisztus nélkül. Ma már inkább csak úgy átgondolatlanul a szeretet ünnepeként szokták emlegetni, sőt a világban sok helyen télünnepként emlegetik. Természetesen ezzel elfelejtve azt, hogy ez elsősorban nem a mi emberi, egymás felé mutatott szeretetünknek az ünnepe, hanem Isten szeretetéé. Itt nem az a szeretet van a középpontban, amit a görög újszövetség a *filia* szóval jellemez, hanem az a szeretet az alapja az

egész ünnepnek, amit az *agapé* szóban a Szentírás Istentől áradó, mindent és mindenkit betölteni akaró szeretetben nyilatkoztat ki nekünk.

Ez az, amit ma sok ember kezd elfelejteni. Nemcsak a társadalomnak az a része, amelyik ódzkodik mindenféle vallási ünnepről, hanem a keresztények egy része

Karácsony Krisztusé, ez mindent felülmúló igazság: „Mert megjelent Isten üdvözítő kegyelme minden embernek.” [Tit 2,11] És nemcsak nekünk, keresztényeknek, hanem minden embernek. Azoknak is, akik még csak nem is tudják, hogy mi ellen tiltakoznak. Azoknak is, akik híján vannak az evangélium üzenetének, és akik híján van-

Balogh Örs: Jézus a tanítványaival

is, akik szívükben nem igazán tagjai Krisztus egyházának, csak úgynevezett látszatkeresztények. Mindezek arra engednek következtetni, hogy mindennél jobban szükség van a tanúságtételre. Ne vegyük félvállról az ügyet, mert az evangélium terjedése egész embert kíván!

nak Isten dolgainak elfogadásában. Akik elutasítanak mindent, ami Krisztus egyházának akár csak a közelébe is vinné őket. Ők azok, akiknek a legnagyobb szükségük van az üzenetre: gyertek a jászolhoz, ahol a teremtő Isten alázatosan emberré lett! „...aki Isten formájában lévén nem tekintette zsák-

Mindenkinek áldott karácsonyt és egészségben, örömben gazdag új évet kíván az Oroszvázi Evangélikus Egyházközség!

Mit kérjünk karácsonyra?

Egy bibliai történetnek a legfontosabb elemét tárjuk a kedves olvasók elé. Újra itt a karácsony és utána beköszönt az újév. Ünnepeknünk kellene, de nem mindig találjuk el igazán az ünnep lényegét. Nem soroljuk fel az ünneplés téves és ezért csalódást okozó elemeit, csak megemlítünk néhányat, például a vásárlási és ajándékozási neurozist vagy a főzési és evési mániát. Most egy bibliai történetnek a legfontosabb elemét igyekszünk felmutatni, hogy eljussunk a karácsonyi ünnep és az újévre való készülés igazi lényegéhez.

Látszólag Pál apostolról van szó, aki dr. Lukács evangélista beszámolója szerint Az apostolok cselekedeteiben egy hosszú út után megérkezik Filippibe, abba a városkába, amely majd jelentős szerepet játszik az ő életében. (A macedóniai város ekkor római település volt.)

Néhány napot töltött itt az apostol ebben a jelenetben, és az Úr Jézustól kapott megbízása szerint az evangéliumot, a Krisztusba vetett hitet jött hirdetni. Megkereste és megtalálta az alkalmas helyet és időpontot, ahol erre sort keríthetett. Hely a városkapun kívül, az időpont pedig egy szombati nap (ezekből lehet néhány dologra következtetni, de ettől most eltekintünk). Azt nem tudjuk, hányan hallgatták meg az apostol megtérésre buzdító és biztató szavait, de azt igen, hogy volt egy – egyetlen egy – asszony, akivel történt valami nagy fordulat. Erre figyeljünk fel! Jómódú asszonyról lehet szó, hiszen azt is megtudjuk, hogy bíboráros volt, s a bíboráruk nem tartoztak az olcsóbb kereskedelmi cikkek közé. Az asszonynak a nevét is megismerjük, Lídiának hívták, és már korábban is az istenkeresők közé tartozott, amit Lukács úgy jegyez fel róla, hogy „istenfélő” asszony volt, akinek a lelke tehát nyitott az égiek felé. Van benne

valami spirituális készség. Ekkor valami hatalmas csoda történt vele. Ezt vegyük észre! „Az Úr megnyitotta a szívét, hogy figyeljen arra, amit Pál mond.” Ez az elem az, amire az első mondatban is felhívtam a figyelmet, most pedig már a karácsony és az újév összefüggésében lássuk magunk előtt a legfontosabb lényeges elemet. Ez pedig nem más, mint a szív radikális élménye. A minőségi fordulat! Az, hogy Isten kegyelméből

felfigyelhesünk arra, amiről a karácsony szól. Arra figyelhesünk!

Mit kérjünk tehát karácsonyra a mi Urunktól? A csillogó karácsonyfa, a supermodern ajándékok, a divatos ruhadarabok, az ízletes ételek, a családi szeretet mellé kérjük ezt a radikális élményt! Az Úr nyissa meg a szívünket a karácsonyi igei beszédek előtt, hogy figyelni tudjunk arra, hogy a fülünkön át a szívünk közepéig hatoljon az is-

teni szeretet betlehemi mondanivalója. Idézzük fel az ismert karácsonyi jelenetet, s abból is a fontos elemet. Isten kegyelméből arra figyelhesünk fel, amit a karácsonyi történet mond nekünk. Mint Lídia...

Hallgassuk figyelmesen Lukács doktor beszámolóját! Stílusos kedvességgel mondja el a pásztorok betlehemi élményét. Ezek a pásztorok – szép, sajnos kihalt magyar szóval kifejezve – ott „tanyáztak” a nyájaik közelében. Éjszaka volt, s nem akartak hinni a szemüknek és a fülüknek. Előbb az Úr angyala szívhez szólóan nyugtató mondata hangzott el, hogy ne féljenek, mert nagy örömről van szó, és azonnal felzengett egy szent mennyei kórus is, amely Isten dicsőségéről és az embernek ajándékozendó békességről szóló mennyei éneket. A pásztorok elindultak meggyőződni a történetekről, s meg is találták a kisdedet és a szüleit, így téve bizonyosságot a hallottakról, elmondták az élményeiket és odaadták az ajándékokat.

Mindenki csodálkozik, de az édesanyával ennél is több történt: „Mária pedig mindezeket a beszédeket megjegyezte, és szívében forgatta.” Ez a legfontosabb! Az, hogy mi történik a szívvel. Szívében forgatja. Ízleljük ezt a fogalmat: szívében! Mi volt Jézus édesanyjának szívében? Amiről egyszer Gábiel már beszélt, és amiről most a pásztorok bizonyosságot tettek.

Mi van a mi szívünkben? A karácsonyfa mellett, a terített asztalnál, mit forgatunk a szívünkben? Mit kérjünk az Úrtól karácsonyra? Mint Lídia esetében történt, kérjük karácsonyra azt, hogy az Úr nyissa meg a mi szívünket is a karácsonyi történet szent lényege előtt! Figyelem, figyelem! Eljött hozzánk Isten megtestesült szeretete, és ezt a gyógyító, új távlatokat adó szent ügyet forgassuk a szívünkben! Erre a földi életre

☞ *mánynak, hogy egyenlő Istennel, hanem megüresítette önmagát, szolgáló formát vett fel, emberekhez hasonlóvá lett, és emberként élt; megalázta magát, és engedelmes volt mindhaláláig, mégpedig a kereszthaláláig. Ezért fel is magasztalta őt Isten mindenek fölé, és azt a nevet adományozta neki, amely minden névénél nagyobb, hogy Jézus nevére minden térd meghajoljon, mennyieiké, földieké és föld*

alattiaké; és minden nyelv vallja, hogy Jézus Krisztus Úr az Atya Isten dicsőségére.” [Fil 2,6–11]

Talán tanúságtételünk nem fog sokakat megérinteni, de azért az egyért, aki meghallja belőle az életét átformáló evangéliumot, azért érdemes hirdetni a kegyelem szavát. Mert aki meghallja, annak alapjaiban változik meg az élete. Önmaga helyett a

másik javát nézi és Krisztus örömét kéri. Ő már nem fog azok közé tartozni, akik a „tél-ünnepen” semmi másra, csak az ajándékokra helyezik a hangsúlyt. Ő már Krisztus, a Megváltó születését fogja látni minden decemberben, az ő üdvözítő áldozatát fogja látni egész életében.

nézve is, de az örök élet vonatkozásában is. Földi életünk gondoktól terhelt és még a vége is gyászosnak tűnik fel. Ehelyett kérjük az Úrtól, hogy nyissa meg szívünket és ezeket az isteni és szent dolgokat forgathassuk a mi szívünkben. Új lelki látást kapunk.

S azt mondja a zsoltáros (33,21), hogy benne (az Úrban) van a szívünk öröme, s akkor nem kell rettegünk sem a haláltól, sem az élet nyomorúságaitól. Az ő szent nevébe kapaszkodhatunk, illetve az ő szent nevét forgathatjuk szívünkben. S ennek hatása van a fizikai és a lelki életünkre egyaránt. Tanulságos, amit a Példabeszédek könyvében olvasunk (némi humorral mondható úgy: kozmetikára sincs igazán szükségünk), hogy „*az örvendező szív megsépíti az arcot*”. [Péld 15,13] A jövőbe is másképpen tekint az örvendező szív. Nemcsak rettegés nélkül, hanem csodálatos reménységgel, mert nem vagyok egyedül. Ahogy Pál vall: „*Krisztus él bennem*.” [Gal 2,20] Nem vagyok egyedül! Nem vagy egyedül!

Mit kérjünk karácsonyra az Úrtól? „Nyissa meg a szívünket...” S az jó lesz az új esztendőre is! Kardiológiai terápiát!

A csalódott emmausi tanítványok mit éltek át útítársuk, a nem felismert, de feltámadott Jézus mellett? „*Nem hevült-e a szívünk, amikor beszélt hozzánk az úton, amikor feltárta előttünk az Írásokat?*” [Lk 24,32] Valami csoda történt a szívükben! S eljött a teljes felismerés áldott pillanata, majd visszarohantak Jeruzsálembe elújságotni, mi történt velük.

„*Az Úr rendelkezései helyesek, megörvendeztetik a szívet. Az Úr parancsolata világos, ragyogóvá teszi a szemet.*” [Zsolt 19,9] Ezzel a szemmel, szívvel nézhetünk a jövőbe, 2022-be is. Csak kérjük karácsonyra, amit Lídia kapott, hogy az Úr nyissa meg a mi szívünket is, hogy figyelni tudjunk megnyitott szívvel arra, amit a karácsonyi történetről szóló igehirdetés beszél nekünk.

Áldott karácsonyt és új esztendőt minden kedves testvérnek!

RIBÁR JÁNOS

„Bizony, csak Istenünk, az Úr szabadítja meg Izráelt.” [Jer 3,23b]

Az ember annyi mindenbe veti bizodalját. Bajaira sokféle gyógyírt keres, de igazán csak az Úrnál van a megoldás. Tőle jön a szabadulás. Az ószövetség korában a bálványimádás csábítása megszedítette Izrael népét. Istentől elpártolva azt remélték, hogy a hamis istenek majd megadják a létbiztonságot és megvédenek minden bajtól. Izrael népének azonban sorra csalatkozni kellett a bálványokban. Egyedül az Úr szabadító.

A 21. század embere is támaszt keres. A történelem nem ért véget. A kor kihívásaira nem jók a tegnap válaszai. Próbálkozni, keresgélni ma is lehet, de nem érdemes. Tanulmányozhatjuk a mai ember szellemi alkotásait, de az Istenen kívül mindenben csalódni fogunk. Az emberiség egyetemes bajaira nincs immanens megoldás. Sok keleti vallás, mindenféle filozófiai irányzat és izmus (pl. ateizmus, marxizmus stb.) kínált csalfa reményt, de egyik sem hozta el a földi mennyországot; inkább sokkalhoz hasonló helyzetet teremtett. Egyéni és társadalmi nehézségeinkre csak az Úrnál van megoldás. Jézus az, aki a mindennapi kenyeret is biztosítja. Ő ma is tördök velünk és vezeti az életünket. Ezért a megnyugvást is nála keressünk! Bizzuk őrá az életünket!

*„Tudom, hogy közeleg már a jó ember fia,
aki nem tőlem és nem tőled kap életet. [...] Ő megmutatja minden vándornak az utat,
minden töprengőnek az igazságot, minden haldoklónak az életet. [...]*

*Már közeledik az éj, mely szüli a Hajnalt.
Eljön Ő, minden bizonnal eljön.”*

[Dsida Jenő]

LACZKI JÁNOS

Ünnepi alkalmak Orosházán

- **December 24-én** (pénteken), 17 órakor istentisztelet a templomban.
- **December 25-én** (szombaton), karácsony ünnepén 10 órakor ünnepi úrvacsorai istentisztelet a templomban.
- **December 26-án** (vasárnap), karácsony 2. napján 10 órakor ünnepi úrvacsorai istentisztelet a templomban.
- **December 31-én** (pénteken), óév napján 17 órakor istentisztelet a templomban.
- **Január 1-jén** (szombaton), újév napján 10 órakor ünnepi úrvacsorai istentisztelet a templomban.
- **Január 2-án** (újév első vasárnapján) 10 órakor istentisztelet a templomban.

Alkalmainkat gyülekezetünk Facebook-oldalán élőben közvetítjük, illetve YouTube-csatoránkon ezzel egyidejűleg streameljük.

A leánygyülekezetek ünnepi alkalmai a 21. oldalon olvashatók.

Kitüntetések, avagy Kitti álma

A patak partján ültem egy akácfa árnyékában, és néztem a vizet. A hajónk (az Octopus) ki tudja, merre jár már. Hetek óta úton van. Kitti csendesesen érkezett. Ebből is láttam, már változik, nem az a csörtető, szeleburdi lány. De valahol hiányzott az, aki volt. Mit búsulsz, pap bácsi? Nem búsulok, csak nézem, hogy folyik a víz. Tíz napja nem találkoztunk. Táborban volt, másik felekezet táborában. Leült mellem. Világos blúz volt rajta, rövidnadrág. A blúzon egy jelvény. Fehér négyzetben aranyszínű kérdőjel. Milyen volt a tábor? – kérdeztem. Jó volt. Én is ezt válaszoltam volna. Hosszan hallgattunk, csak a víz csobogott. Ez a kitüntetés miért van? A legtöbb vagy a legérdekesebb kérdéseket tetted fel a foglalkozásokon? Egyik sem. Hanem? A kérdőjel emlékeztető. Mire vonatkozik? Arra, hogy ki a legfontosabb számodra. Ennyi? Ennyi. És ki a legfontosabb számodra? Kérdeztem. Jézus – válaszolta kurtán. Nagyot nyeltem. Mamának elmondtad? Bólintott. És? A szandálja orrát nézte. Kitalálhatod – mondta szomorúan. És anyának? Neki is. És ő mit szólt? Hogy megbolondultam, és hogy hálátlan taknyos kölyök vagyok, nem ezt érdemli... Meg kell értened anyukádat és a mamát. Ők nem értenek meg engem! Nekik a vallás nem jelent semmit, pap bácsi, és te sem. Ha lett volna gomb az ingemen, kigomboltam volna a legfelső gombot, de nem volt. Kényelmetlenül éreztem magam. Nem kellett volna belemennem ebbe a beszélgetésbe. Vagy legalábbis nem így. Mindegy most már. Rendben, kezdjük az elején. Mi történt a táborban? Minden rendben volt. Az ötezer ember megvendégeléséről szóltak az áhítatok, csoportos beszélgetések és a foglalkozások is. Aztán előadtunk egy színdarabot is erről a történetről. Én voltam az, aki a halat és a kenyereket odaadja Jézusnak. A szeme könnybe lábadt. Van valami gond? Nem, nincs – válaszolta színpogva. És miért nem egy fiút választottak? Mert... nem érdekelte őket. Nem értem. Nem azért jöttek a táborba, mert érdekelné őket Jézus. Hanem miért? Hogy ne legyenek otthon, vagy mert jó buli, meg nem látják a szüleit. Értem. Semmi újat nem mondott, és ha lett volna gomb az ingemen, a másodikat is kigombolom zavaromban.

Én jelentkeztem a szerepre. Igen? Igen. Előző este azt álmodtam, hogy kisgyerek vagyok és játszani indulnék. De egyik játszótársam azt mondta, Jézus a közelben van és tanít. Azt mondtam, engem nem érdekel. Az a nagyok dolga. A szüleimé. Ő azt felelte, hogy menjünk el. Csak kíváncsiságból. Úgyis készültünk menni a barlangokhoz, az út egy darabig arra vezet. Anyukám kenyeret és halakat tett a tarisznyámba és elindultunk. Nekem semmi kedvem nem volt hozzá, de vitt a lábam. Akkorra tömeget még soha nem láttam, mint ott. Az, hogy ötezer, nem mond semmit. Nem tudok annyi embert elképzelni. Már esteledett, amikor zúgolódás támadt. Egész nap Jézust kerestük, de nem láttuk. A tömeg el-

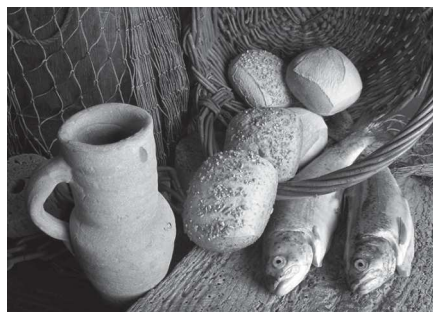
takarta. És mi történt? – sürgettem a történetet. Az történt, persze csak álomban, hogy megéhezett az a rengeteg ember. Akkor jutott eszembe nekem is, hogy éhes vagyok, és elővettem a két halat és az öt árpa-kenyeret. Akkor az egyik tanítvány mutatott rám, hogy van itt egy gyerek. Nem tudom, miről volt szó. A tömeg szétnyílt, és akkor megláttam az Urat. Ilyenkor kellett volna a harmadik gombot is kigombolni. Már nem Jézus vagy Jézuska volt, akiről kedves történeteket hallunk, színezünk és csengő-bongó énekeket tanulunk, hanem úr volt. Nem találtam szavakat. Pedig a szavak embere vagyok. Folytasd. Rám nézett. És olyan szép volt! Akkor úgy éreztem, mindenem megvan. Rám mosolygott. Nem mondta, hogy adjam oda a kenyere-

ket és a halakat. De én úgy éreztem, adnom kell neki valamit. A szeretetért. Másom nem volt: két hal, öt kenyér. Szaladtam feléje a nagy fűben, és ő csak jóságosan nevelt. Tessék, neked adom! Mondtam neki és szívem minden szeretete benne volt. Úgy éreztem, mintha repülnék. Elvette a kenyereket, imádkozott. Ilyen alázatot még nem láttam, pap bácsi. Te is bamba ember vagy, pap bácsi, de ez valami egészen más volt. Bamba – ismételt. De Kitti csak mesélt tovább. Szóval, amikor Jézus lehunyta a szemét, hogy az Atyához szóljon, úgy éreztem, megáll az egész világegyetem. És? És egy hatalmas igent hallottam, de nem a fülemmel. Hanem? Hanem a szívemmel, azt hiszem. Azután odahívta a tanítványokat és elkezdtek osztani a kenyeret és a halat. Mintha soha nem akarna elfogygni. És a másik, hogy olyan gyorsan csinálták, mintha felgyorsított filmen láttam volna. Mindenki jóllakott. A hal sokkal finomabb volt, mint otthon, és a kenyér is, mintha most vették volna ki a kemencéből. Én még ilyen jót életemben nem ettem! És aztán felébredtél? Nem, dehogy. Akkor? Hazamentem és elmeséltem otthon. Mit mondtak? Hát... nem azt, amit anyukám és a mama. Álomban az anyukám sírt a boldogságtól, és azt mondta, menjünk és keressük meg ezt a Jézust, még apukám is velünk jött. Szóval, elindultatok Jézus után. Csak álomban, pap bácsi. Igen, persze. Sokan csinálják ezt. Tanítványok lettünk. Az egész család. Aztán én felnőttem, családot alapítottam és mindenkinek elmeséltem, hogy milyen volt a kenyérszaporítás. És ott voltam. Hol? A Golgotán. A Golgotán? Igen. Elkísértem. Láttam meghalni. Szörnyű volt! Nem láttam még halált addig. Még álmot sem láttam kimúlni, nemhogy az Isten Fiát. Az Isten Fiát – ismételtem hitetlenkedve. Viszont nem láttam ott azokat, akiket meggyógyított. A leprásokat, a vakokat, akiknek a szeme világát visszaadta, a naini ifjút vagy Lázárt, akit feltámasztott a halálból. Senki sem volt ott a Golgotán ezek közül. Láttam átszegezni a kezét, amivel megsokasította a kenyeret, és a lábát, amivel a vízen járt. És aztán? Aztán találkoztam is vele. De már feltámadt. Megismert, és azt mondta, nem kell mást tennem, csak mondjam el mindenkinek a ke-

nyérszaporítás történetét. Még szebb volt így feltámadása után. Aztán én elmentem. De már mondtam, hogy családom lett, mindenkinek elmeséltem a történetet. Elhitték? Igen. Volt, aki nem, de nem érdekelt. Megöregedtem. Az unokáimnak meséltem a tűznél. Idegeneknek is. Sokan lettek tanítványok általam. Megöregedtem és egy nap meghaltam. Nem fájt. Olyan volt, mintha csak egyik szobából a másikba mentem volna át. De a másik szobában már várt Jézus, és én ugyanúgy szaladtam feléje, mint amikor gyerek voltam és vittem a kenyereket meg a halakat. És mit mondott? Most már itthon vagy. Aztán felbredtem.

Eltelt vagy negyedóra, amíg meg tudtam szólalni. És a jelvény? Azt a táborban kaptuk. Mondom: arra a kérdésre emlékeztem, hogy ki neked a legfontosabb. Értem. Most már értem. Neked ki a legfontosabb, pap bácsi? Nekem is Jézus – válaszoltam. Van jelvényed? Van. A kabátomon. Most nincs rajtam. Ja, tényleg, a Luther-rózsa. Emlékszel még a versikére? Igen. Rózsákon jár Krisztus híve, ha keresztet hordoz a szíve. Tudod, hogy én hogyan képzelem, pap bácsi? Mit? A Luther-rózsa jelvényt. Hogy? A szív Isten szíve és ő Krisztussal dicsekszik, mintha Isten jelvénye a keresztet volna, hogy mindig emlékeztesse arra, hogy ne haragudjon ránk. Érted? Igyekszem. Jól gondolod egyébként. Isten annyira büszke Jézusra, hogy folyton dicsekszik vele, valóban. Ezért énekeljük: „Isten szíven megpihenve...” Krisztus kibékített az Atyával. Már nincs harag ebben a szívben. A harag Krisztusra áradt a Golgotán. Most már megpihenhetünk az Atya szíven. De a mama azt mondta, megbolondultam abban a tábor-

ban. Ne törődj vele! Sok ilyen ember van. Azt mondta, tanuljak, menjek „dógozni”, aztán ha még van időm, majd akkor foglalkozhatok ezzel a jézusozással. Tudom. Sokan vannak így. Emlékszem arra, amikor először mentem a mamához látogatóba. Büszkén elém rakott egy kitüntetést. Vörös csillag volt bársonydobozban. Azt mondta: az uram kapta a gyárban, mert sokat dolgozott. Élmunkás volt. Pista bácsi akkor még élt, csak mint élmunkás volt a múlté. Ki volt téve a fényképe a gyár bejáratánál egy táblóra. Majdnem elnevettem magam. De tudod, miért? Mert az én gyermekko-

romban, ami nem most volt, mi pontosan ilyen jelvényekkel játszottunk a bátyámmal. A gyárból marékszámra hozta ki valaki. Akkor halt meg Brezsnyev. Az ki? Ő egy szovjet elnök vagy pártfőtákar volt. Nem értem, pap bácsi. Legyintettem. A fél világ ura. Így már értem, szóval nagy ember volt. Igen. De meghalt. És sok kitüntetése volt? Rengeteg. Amikor temették, azt közvetítette a tévé. A kitüntetéseit külön párnán vitték. Na, ezt a részt játszottuk a bátyámmal. Fogtuk ezeket a vörös csillagokat, amiket kaptunk, hogy játszunk vele, és feltűztük egy díszpárnára, aztán felváltva játszottuk Brezsnyev elvtársat, ahogy éppen meghalt.

És amikor cseréltetek, feltámadt? Nem tudom, Kitti. Brezsnyev elvtárs feltámadása sohasem foglalkoztatott. Egyszerűen cseréltünk. A kitüntetéseket pedig nagy komolyan vittük. Szóval, a kitüntetés mögött nem volt semmi? Nem bizony. Megnéztem a telefonomon, most tizenhét lejért lehet megvenni bársonydobozzal együtt. Az nem sok. Látod, ma sem ér sokat. Csak színeztet fém, ami semmire sem emlékeztet. Nem volt mögötte semmi. Munka – vetette oda kurtán Kitti. Egy önmagának és önmagáért leélt élet. Semmi több. A gazdag és Lázár történetében hogy visszhangzik a mondat: „a te javaidat.” Azok nem Isten javai voltak, amikért dolgoztál, a teid voltak, nem kellek az Isten ajándékai. Mindent megteremtettél magadnak. Csak az a baj, hogy magadnak. Ezzel a kitüntetéssel nem mersz az Isten elé: én sokat dolgoztam, tessék beengedni a mennybe. Ennél sokkal értékesebb ez az egyszerű kérdőjel. Meg a te Luther-rózsád. Igen, mert nem emberi teljesítmény van mögötte, hanem a Megváltóé. És ami még nagyon fontos, hogy nem azért tette, hogy a menny kapuja táblójára felkerüljünk, hanem hogy mi kerüljünk a mennybe. Menjünk haza. Menjünk.

Amikor Böske néni meglátta Kittit, máris kiabált. Menj, hozz kenyeret a boltból! Meg két halkonzervet! És vedd le azt az ostoba jelvényt! Kitti arca sugárzott, amikor hazafelé vitte a kenyeret és a halkonzerveket. Mintha nem is ment volna. Szinte repült. Nem a lába vitte, hanem valami vonzotta. Leültem ebédelni. Mi az ebéd? – kérdeztem. Hal. Jó lesz? Igen, nagyszerű!

HORVÁTH CSABA
(Kiskapus)

A GYÖRY VILMOS EVANGÉLIKUS SZERETETSZOLGÁLAT

idős vagy megromlott egészségű, rászoruló orosházi lakosoknak
(felekezeti, világnézeti hovatartozástól függetlenül)

felajánlja hétköznapi étkeztetési szolgáltatását,

elvitteles vagy kiszállítós formában. Ennek díja kiszállítással **800 Ft/adag**, melyből a szeretetszolgálat a kiszállítás díját átvállalja. Szociális helyzetűől függően a díj egyéni megállapodással csökkenthető.

Igénybejelentés személyesen a szeretetszolgálatnál (Thék Endre u. 2.)
vagy telefonon (+36 68/412-402; +36 20/770-0456).

Hall(gat)ható ige

Vasárnapi istentiszteleteink igehirdetési meghallgathatók az interneten is, az

oroshaza.lutheran.hu
/igehirdetesek

címen. Isten áldása legyen minden alkalmon, ahol igéje hangzik, mert hisszük a prófétai tanítást: „...az én igém is, amely számból kijön: nem tér vissza hozzám üresen, hanem véghezviszi, amit akarok, eléri célját, amiért küldtem.” [Ézs 55, 11]

A keresztelő lelkész neve: Székács József

XII. rész

Elérkeztünk az Orosházi Harangszó-ban napvilágot látott sorozatunk befejező részéhez. Most is válogatást nyújtunk át olvasóinknak a 19. század legnevezebb orosházi szülötté, Székács József (1809–1876) első pesti magyar lelkész, bányakerületi püspök, a Magyar Tudományos Akadémia levelező tagja – 1875 október közepétől 1876 május közepéig tartó – keresztelési szolgálataiból.

Az alábbiakban közölt anyakönyvi bejegyzések kiválóan tanúskodnak arról is, hogy Székács József kikkel került személyes kapcsolatba mint szülőkkel vagy kereszt-szülőkkel.

A fenti időszakban szülőként – többek között – ott állt az oltárnál Hornyánszky Viktor nyomdatulajdonos, Schulek Frigyes építész, Balassa István ügyvéd, Légrády Tivadar nyomdász, Fabiny Gyula igazságügyi miniszteri fogalmazó.

Keresztszülőként Keleti Gusztáv képez-dei igazgató, Nedeczky István országgyűlési képviselő, Légrády Károly nyomdász, Petrik Géza könyvkiadó, Batizfalvy István főgimnáziumi tanár, Stephani Lajos mérnök, légszeszgyári igazgató.

A Budapest–Deák téri keresztelési anyakönyvi bejegyzéseket szöveghűen, dőlt betűkkel tesszük közzé. A sorszámokat követően a születés, majd a keresztelés időpontja szerepel. A szereplőkről szóló egyéb tudnivalókat más forrásokból vettük.

– 1875/140. sz. – szept. 11.–oct. 18. – *A keresztelt neve: Ilona Gizela – nő, törvényes – Szülők: Hornyánszky Viktor nyomdatulajdonos és hitvese Skita Francziska – Lakhely: Budapest, IV. Bálvány utca 20. sz. – A tanuk neve és jelleme: Schneider József kereskedő és neje, szül. Mosánszky Zsuzsanna – A keresztelő lelkész: Székács József.*

Hornyánszky Viktor (1828–1882) újságíró, nyomdatulajdonos.

– 1875/141. sz. – október 8–19. – *A keresztelt neve: János Béla – fi, törvényes – Szülők: Varságh János fényképész és neje, szül. Borsos Vilma – Lakhely: B. Pest, IV. ker. [olvashatatlan] tér 5. szám. – A tanuk neve és jelleme: Bogár Dániel közgyám és neje Povászay Mária, képviselve Galitzky Pál, Shipeli-*

us Teréz által – A keresztelő lelkész: Székács József.

Varságh János (1843–1881) gyógyszerész. Mezőberényből Pestre kerülve Borsos Józseffel megalapították fényképészeti műhelyüket, majd feleségül vette annak lányát, Vilmát. Békéscsabán halt meg.

Schulek Frigyes

– 1875/152. sz. – júl. 1.–nov. 8. – *A keresztelt neve: Erzsébet – nő, törvényes – Szülők: Schulek Frigyes építész tanár és neje, szül. Riecke Johanna – Lakhely: B. Pest, VI. ker. Gyár u. 3. szám. – A tanuk neve és jelleme: Keleti Gusztáv képez-dei igazgató és neje, szül. Eleméri Izabella, Riecke Lidia és Riecke Albert – A keresztelő lelkész: Székács.*

Schulek Frigyes (1841–1919) édesapjához hasonlóan építész lett. Műegyetemi tanár, az MTA tagja.

Keleti Gusztáv (1834–1902) festő, az MTA levelező tagja, a Magyar Képzőművészeti Főiskola rektora.

– 1875/160. sz. – nov. 18.–nov. 27. – *A keresztelt neve: Ödön Pál Dezső – fi, törvényes – Szülők: Balassa István hites ügyvéd és neje Szeniczey Jozéfa – Lakhely: B. Pest, Váci körút 59. sz. – A tanuk neve és jelleme: Daróczy Tamás tolnamegyei járásbíró és neje, Szeniczey Stefanie, Nedeczky István orsz.*

képviselő és Szemere Gizela hajadon – A keresztelő lelkész: Székács József.

Balassa István (1816–1877) ügyvéd, Balassa Pál (1812–1858) orosházi evangélikus lelkész testvéröccse.

Nedeczky István (1832–1908) földbirtokos, 1848-as honvéd, országgyűlési képviselő.

– 1875/161. sz. – novemb. 21.–28. – *A keresztelt neve: Gyula – fi, törvényes – Szülők: Légrády Tivadar József nyomdász és neje Légrády Berta – Lakhely: B. Pest, Nádor utca 6. sz. – A tanuk neve és jelleme: Légrády Károly nyomdász és neje Légrády Mária, Pollák Gyula és Légrády Erzsébet – A keresztelő lelkész: Székács József.*

Légrády Tivadar József (1837–1895), a Légrády Testvérek cég főnöke.

Légrády Károly (1834–1903) 1867-ben Pollák családi nevét Légrádyra változtatta. Könyvkiadó, országgyűlési képviselő, a Pesti Hírlap alapítója.

– 1875/163. sz. – novemb. 10.–28. – *A keresztelt neve: Endre Imre – fi, törvényes – Szülők: Beliczay Béla háztulajdonos és neje, szül. Nagy Berta – Lakhely: B. Pest, VII. Kismező utc. 35. – A tanuk neve és jelleme: Petrik Géza könyvkiadó és hitvese, sz. Zechmeister Vilma – A keresztelő lelkész: Székács József.*

Beliczay Endre (1875–1931 után) kultúrmérnök, műszaki tanácsos Budapesten. A *Vízügyi Közlemények* lap munkatársa.

Beliczay Béla (1837–1920) mézeskalácskészítő nagyiparos, fővárosi bizottsági tag, takarékpénztári igazgató, evangélikus egyházi gondnok.

Petrik Géza (1845–1925) könyvkereskedő, könyvkiadó, bibliográfus.

– 1875/167. sz. – decemb. 3–8. – *A keresztelt neve: Gábor Pál – fi, törvényes – Szülők: Sréter István földbirtokos és neje, szül. Majtényi Erzsébet – Lakhely: B. Pest, VIII. ker. Zerge utc. 21. – A tanuk neve és jelleme: Majtényi István földbirtokos és Majtényi Irma hajadon – A keresztelő lelkész: Székács József.*

Majtényi István (1849–) Versegen (Pest megye) földbirtokos, 1887–1897-ig országgyűlési képviselő.

– 1875/172. sz. – oktob. 22.–dec. 13. – *A*

keresztelt neve: Aranka Piroška Ilona – nő, törvényes – Szülők: Reuss August honvédszázasos és neje, sz. Berkovich Vilma – Lakhely: B. Pest, VIII. kerül. Ör utca 9. – A tanuk neve és jelleme: Vukovich István vasúti főmérnök és neje, sz. Rózsa Aranka – A keresztelő lelkész: Székács József.

Vukovich István kőbányatulajdonos.

– 1875/181. sz. – decemb. 16–30. – A keresztelt neve: Kálmán Imre István – fi, törvényes – Szülők: Thold Dániel hités ügyvéd és neje Batizfalvy Cornélia – Lakhely: Budapest, IV. ker. Megyeház utca. 8. szám – A tanuk neve és jelleme: Batizfalvy István tanár és leánya Batizfalvy Lenke hajadon – A keresztelő lelkész: Székács József.

Thold Dániel (1846–1912) ügyvéd, országgyűlési képviselő.

Batizfalvy István (1824–1899) főgimnáziumi tanár, szakíró, szerkesztő.

1875-ben 181 keresztelő volt, ebből Székács József 45 gyermeket keresztelt.

– 1876/11. sz. – febr. 20.–márc. 15. – A keresztelt neve: András Elek Lőrincz – fi, törvényes – Szülők: Platthy Lőrincz hajós kapitány és neje, szül. Segesváry Ilona – Lakhely: Budapest, VIII. Ujvilág utca 1. szám. – A tanuk neve és jelleme: Szodoray Elek föld-birtokos és neje, szül. Platthy Emília – A keresztelő lelkész: Székács József. – A Jegyzet rovatban: Az atyának előneve Nagy Palugyai és Thurótz Divéki.

Platthy Lőrinc (1838–1916) hajóskapitány.

Szodoray Elek földbirtokos (1815–1879), neje Platthy Emília (1814–1895).

– 1876/54. sz. – febr. 27.–ápr. 16. – A keresztelt neve: Adél Sarolta Clementine – nő, törvényes – Szülők: Schneider Artúr vasúti hivatalnok és neje, szül. Lukács Matild – Lakhely: Budapest, Terézváros, Gyár utca 7. – A tanuk neve és jelleme: Valent Károly mérnök és neje Schneider Adél – A keresztelő lelkész: Székács József.

– 1876/63. sz. – ápril. 1–26. – A keresztelt neve: Etelka Magdolna Hermine – nő, törvényes – Szülők: Mártonffy Frigyes hírlapíró és neje, szül. Pázmán Hedvig – Lakhely: Budapest, VIII. ker. Mátyás utca 1. szám – A tanuk neve és jelleme: Stetka-Sághy Etelka asszony és Pázmán Attila színész – A keresztelő lelkész: Székács József.

Mártonffy Frigyes (1825–1895) író, műfordító, ipartársulati titkár.

– 1876/67. sz. – ápril. 16.–máj. 7. – A keresztelt neve: Vilmos Tivadar Ernő – fi, törvényes – Szülők: Nádory Vilmos vasúti vállalat-

kozó és neje, szül. Székely Zsuzsanna – Lakhely: Budapest, Stáció utca. 41. – A tanuk neve és jelleme: Székely József lelkész és Nádory Lujza hajadon. – A keresztelő lelkész: Székács József. – A Jegyzet rovatban: A gyermek atyja róm. kath. vallású, amint 1908. okt. 8-a, hitteles anyakönyvi okmányokkal bizonyította.

Nádory Vilmos (1838–) vasúti főmérnök, 1895-ben Budapestre helyezték.

Székely József református lelkész. Káplán Kiskunhalason, beiktatott lelkész Mohácson, majd Csákváron.

– 1876/68. sz. – május 1–8. – A keresztelt neve: Rudolf Edmund – fi, törvényes – Szülők: Lavotta Lajos sütőmester és neje Singhofer Borbálya – Lakhely: Bpest, VIII. Sándor utca. 22. sz. – A tanuk neve és jelleme: Lavotta Ödön kereskedő, Horváth Antalné, szül. Singhofer Franciska – A keresztelő lelkész: Székács József.

Lavotta Rudolf Rezső (1876–1962) karmester, zeneszerző, zenetörténész.

– 1876/69. sz. – ápril. 11.–máj. 10. – A keresztelt neve: Tibor Lajos Andor – fi, törvényes – Szülők: Felsőkubinyi és kisolaszi Kubinyi Árpád árvaemeyei központi szolgabíró és neje, Kúnhalmi Rósa Jozéfa – Lakhely: Budapest, IV. kerület Reáliskola utca. 5. szám. – A tanuk neve és jelleme: Stephani Lajos szeszgyárigazgató és neje, Kúnhalmi Rósa Franciska – A keresztelő lelkész: Székács József.

Kubinyi Tibor (1876–1928).

Kubinyi Árpád

Kubinyi Árpád (1836–1923) főszolgabíró, 1872-től országgyűlési képviselő.

Stephani Lajos (?–1907) mérnök, lég-

szeszgyári főigazgató, a Budapesti Villamosági Rt. vezérigazgatója, élt 83 évet.

– 1876/78. sz. – ápril. 28.–máj. 18. – A keresztelt neve: Béla Teofil János – fi, törvényes – Szülők: Fabiny Gyula m. k. igazságügyi minist. fogalmazó és neje, szül. Szmrre-

Légrády Károly

csányi Leona – Lakhely: Budapest, V. ker. Nádor utca 19. sz. – A tanuk neve és jelleme: Szmrecsányi István cs. k. kapitány, Fabiny Ferenc tartalékos cs. k. hadnagy, Dr. Jelenik Zsigmondné sz. Fabiny Ilona és Szmrecsányi Mária – A keresztelő lelkész: Székács József.

Fabiny Béla Teofil huszárkapitány.

Fabiny Gyula (1850–) igazságügyi miniszteri tanácsos, esperességi felügyelő.

Szmrecsányi István (1843–1917) császári és királyi kamarás, nyugalmazott tábornok.

Fabiny Ferenc (1854–1916) bíró, jogi író.

Fabiny Ilona (1852–1903) 1867-től dr. Jelenik Zsigmond (1830–1902) orvos felesége.

Ez az 1876. május 18-i keresztelés volt Székács József utolsó keresztelési szolgálata. Két hónappal később, 1876. július 29-én meghalt. Augusztus 1-jén temette Szeberényi Gusztáv szuperintendens, Doleschall Sándor és Bachát Dániel esperes.

Székács József helyére lányának, Székács Etelkának a férjét, az addig Orosházán szolgáló Györy Vilmos lelkészt választották meg.

KOSZORÚS OSZKÁR

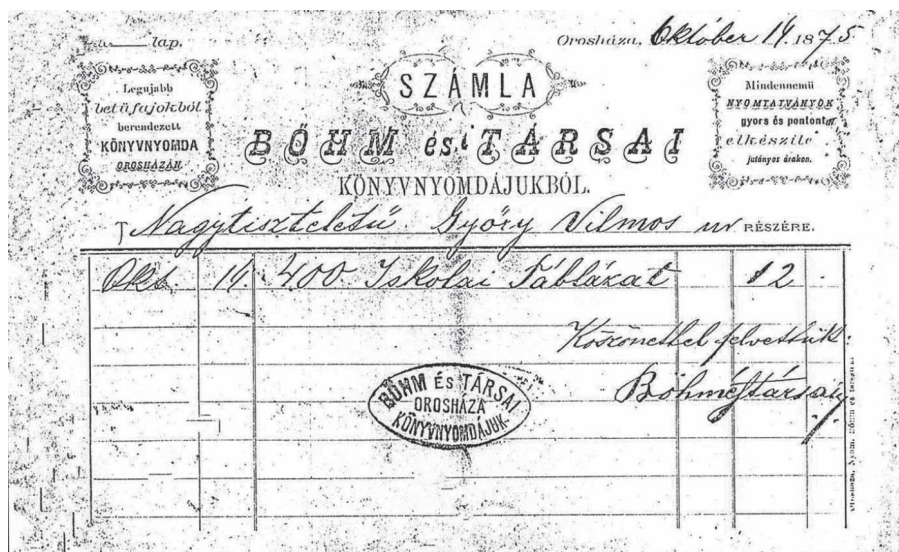
Győry Vilmos és Eötvös József baráti találkozásairól

Esorok írója nem először ad hírt az Orosházi Harangszó hasábjain nagytiszteletű Győry Vilmos munkásságáról, Orosházán töltött életrészeiről és – kutatásai eredményeként – gyermekeinek soráról.

Jelen alkalommal nem egy tanulmányt, csak kutatás közben előkerült adatokat kívánunk az olvasók szeme elé hozni. Ha itt visszatekintünk a polgárosodó Orosházára, akkor írói-művészi szempontból kiemelkedő egyéniségei közül három nagyszerű embert, a szenttornyai birtokán szívesen időző báró Eötvös Józsefet, a költő-pap Győry Vilmost, aki az orosházi evangélikus gyüle-

megakadályozta abban, hogy huzamosabb ideig tartózkodjon Orosháza-közeli birtokán. Általában csak napokra „szökött meg Pestről”, olykor nem is tudták, hogy ide „menekült”.

Több forrásból is tudható: Győry Vilmos Orosházán töltött évei (1862–1876) során több alkalommal vendégeskedett báró Eötvös József pusztaszenttornyai birtokán. Eötvös itteni megszabott életrendje – amelyről Győry Vilmos tudat bennünket – a puritán gondolkodásmód, ízlés és életszemlélet nagyszerű gyakorlati megvalósítása volt. Életmódja egy polgári értelmiségéhez hasonlított.

Bóhm és Társai Könyvnyomda számlája, melyet 146 éve, (1875-ben) nagytiszteletű Győry Vilmos úr részére állítottak ki

kezetet szolgálta és a parasztszínházat alapító író, Justh Zsigmondot találjuk említve. Közös vonásuk, hogy mindhárman az alkotómunkában látták a legnagyobb értéket.

Mondhatjuk, sok idő telt el azóta, hogy az általuk indított események elkezdődtek és befejeződtek. Eötvös Józsefnél az alföldiség, a Békés megyébe tartozás nem felszínesen kapott megfogalmazást. Feltehető, hogy leghíresebb regénye, *A falu jegyzője* megírásához számos adatra bukkant itt. Sokszor áhítozott a csendes, egyszerű élet után. Ezért kedvelte nagyon Orosháza és Gádoros között elterülő birtokát is. Közéleti tevékenysége, miniszteri elfoglaltsága

Győry Vilmos így ír erről: „Azon helyet, melyről e néhány sorban meg akarok emlékezni, az előttem oly kedves és örökké felejthetetlen Orosházán töltött évek sorában több ízben volt szerencsém meglátogatni Báró Eötvös Józsefet. Mindig édes öröm volt számomra e kies ponton s az ott lakó nyájas család körében megjelenhetni.”

Eötvös József, aki az első felelős magyar minisztériumnak is tagja volt, nagyon szerette Orosházát. Mikor 1867-ben újra közoktatási miniszter lett, községünkben állami tanítóképzőt kívánt állítani, de sajnos korai halála megátolta abban, hogy ez az intézetet létre is jöjjön.

Írásunkban Győry Vilmos neve kívánczik közvetlenül Eötvös után. Nemcsak azért, mert ő írt Eötvös szenttornyai magányáról, s mert közvetlen viszonyban is volt a nagy íróval és politikussal, hanem azért is, mert magáévá téve Eötvös közoktatási elképzeléseit, és érvényt szerzett nekik orosházi lelkészsége idején. Hittel és reménnyel sorolva fel, mi legyen ahelyett, ami sose volt...

Győry Vilmos több cikket is írt és adott közre Eötvös szenttornyai életéről. Bővebb tanulmánya *Báró Eötvös József pusztaszenttornyai magányán* címmel a Békésvármegyei Régészeti és Művelődéstörténelmi Társulat évkönyv III. 1876/1877-ben (Gyula, 1878) jelent meg. Győrynek már korábban, a Pesti Napló 1871. március 19-ei számában is kiadták írását *Br. Eötvös egyik alföldi magánya* címmel. De a Reform című lap is közölte tőle egy megemlékezést. (Győry Vilmosról szóló írások visszakereshetők az Orosházi Harangszó 2016/3, 2017/3, 2018/1 és 2018/2 számaiban.)

Elek László Győry Vilmosról írt jeles könyvében (Orosháza–Budapest 1993) arról olvashatunk, hogy Győry fenti tanulmánya „...1877. március 18-án a Békésvármegyei Régészeti és Művelődéstörténelmi Társulat orosházi ülésén is elhangzott”.

Végezetül büszkeséggel tölthet el bennünket, hogy báró Eötvös József meghitt barátai, Szalay László, Trefort Ágoston és más nagynevű ember mellett Győry Vilmost is kitüntette barátságával.

Írásunk végére kívánczik, hogy napjainkban, a rohamos gyorsasággal működő információközlések korában minden szót, amit leírásakor érvényesnek érzünk, az elavulástól kell féltetnünk. Jegyzetünk is akkor érheti el neki tulajdonított célját, ha a historikum iránt érdeklődőket sikerül megnyugtatni az iránt, hogy a helytörténeti „kincésásnak” továbbra sem szűnik meg a létjogosultsága.

VERASZTÓ ANTAL

Báró Eötvös József (1813–1871) sírja Ercsiben. „Eszméim győzedelme legyen emlékjellem”

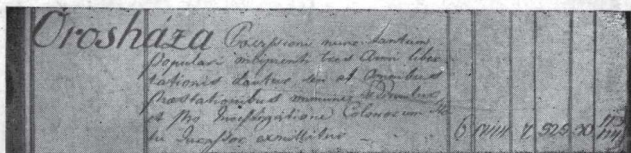
E címmel egy sorozatot indítottunk. Várjuk mindazok jelentkezését, akik egy-egy régóta őrzött fotójukat szívesen közzétennék lapunkban. Olyan, a 19. és 20. században készült fényképekre gondolunk, melyek evangélikus egyházközségünkhöz vagy a leányegházakhoz kapcsolódnak. Lehetnek régi orosházi evangélikus iskolai fotók, konfirmációról, es-

Fotóalbum

küvőről, temetésről készített felvételek. Ábrázolhatják templomunkat, egykori iskoláinkat, egyházi épületeinket. Örül-nénk annak is, ha eddig ismeretlen képeket kapnánk régi egyházi alkalmaink-

ról, lelkészeinkről, tanítóinkról és más tisztségviselőinkről. Fontos annak pontosítása, hogy kit vagy mit ábrázol a beadott felvétel, hol és mikor készült. Fel-tüntetjük a fotó tulajdonosának nevét is, és (ha tudjuk) a fotográfusét. Kérjük Olvasóinkat, hogy juttassanak el egy jól másolható, érdekes képet a lelké-szi hivatalba (Orosháza, ThÉE. u. 2.).

E l s ő i r o t t n y o m a i Orosháza 1744 évi településének Békésvármegye egykorú közgyűlési mutatójában

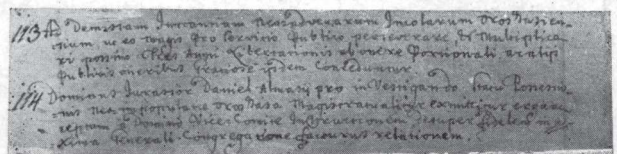
Orosháza Possessionis nunc tantum populari incipienti tres Anni liberationis dantur, seu ab Omnibus praestationibus immunes redduntur, et pro Investigatione Colonorum statu Jurassor exmittitur. Anno Domini 1744. Articuli 113. et 114.

Orosháza a csak most népesedni kezdő birtok, három évre felszabadítást kap, vagyis minden szolgáltatás alól ment marad, s a telepések állapotának kivizsgálására Esküdt küldetik ki. Az Úr 1744-ik esztendejében. A 113. és 114. határozatok.

A szöveget fordította dr. Benkő Katica. Az Orosházi Szépművés Céhnek ajánlja dr. Klein Andor. Felelős kiadó Demarsik Ferenc, Orosháza.

Beküldő: Koszorús Oszkár

Az 1744 évi 113. és 114. artikulusok Orosháza újratepitéséről Békésvármegye közgyűlési jegyzőkönyvében

113. Ad Demissam Instantiam Neo-advenarum Incolarum Oroshaziensium, ut eo magis pro Servitio Publico perseverare et multiplicari possint, Tres Anni Liberationis ab onere Portionati ac aliis Publicis oneribus Gratiose iisdem conceduntur.

114. Dominus Jurassor Daniel Almasy pro investigando Statu Possessionis Neo-impopolatae Orosháza Magistratula-liter exmittitur erga acceptam a Domino Vice-Comite Instructionem desuper fidelem maxima Generali Congregatione facturus relationem.

113. Beküldött kérvényére az ujonan jött orosházi lakosoknak, hogy a közszolgáltatások érdekében annál inkább meg-erősödhesenek és megsokasodhassanak, három évi mentesség a dézsma és egyéb közterhek alól, nékik kegyesen megadatik.

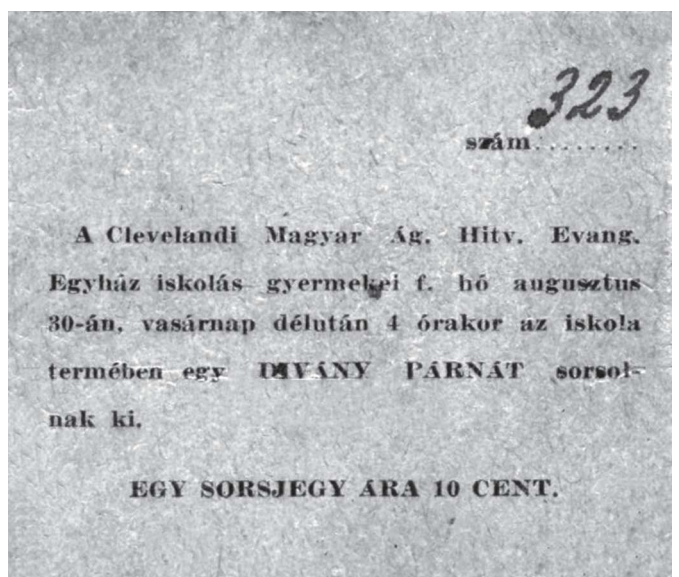
114. Almásy Dániel Esküdt Urat az ujonan benépesült birtok állapotának kivizsgálására a Tanács kiküldi, Al-Ispán Úrtól kapott utasítás értelmében, hogy arról a Nagygyűlésen tegyen majd hű jelentést.

A szöveget fordította dr. Benkő Katica. Az Orosházi Szépművés Céhnek ajánlja dr. Klein Andor. Felelős kiadó Demarsik Ferenc, Orosháza.

Beküldő: Koszorús Oszkár

Rédei Károly (1872–1952) orosházi születésű nagykárolyi evangélikus lelkész és családja. Balról: ifj. Rédei Károlyné (Martini Varga Berta), Rédei Károlyné (Schuster Katalin), Rédei Károly (ölében unokája, Rédei Géza). Állnak: ifj. Rédei Károly, Rédei Pál Béla (Kb. 1938) Beküldő: Fazekas Mária (Jászberény) és dr. Sipos Béla (Pécs).

A Clevelandi Magyar Ág. Hitv. Evang. Egyház iskolás gyermekei f. hó augusztus 30-án, vasárnap délután 4 órakor az iskola termében egy **DÍVÁNY PÁRNÁT** sorsol-nak ki.

EGY SORSJEGY ÁRA 10 CENT.

A clevelandi magyar evangélikusok díványpárnára szóló sorsjegye (1920-as évek) Beküldő: Koszorús Oszkár

Orosházi evangélikus évfordulók 2022-ben

Az elmúlt, 2021-es esztendőben öt ke-
rek évfordulóról emlékeztünk meg.
Kétszáz éve, 1821-ben született Székács Pál
ügyvéd, Székács József püspök testvére.
Százhetvenöt éve, 1846-ban látta meg a
napvilágot Rédei-Ritter János evangélikus
tanító. Százötven éve, 1871-ben született
Vitális István geológus, műegyetemi tanár.
Ugyancsak százötven esztendeje született
Györy Loránd jogász, földművelésügyi mi-
niszter, Györy Vilmos egykori lelkészünk
fia. És hetvenöt éve, 1946-ban adta vissza
lelkét teremtő Urának Kovács Andor evan-
gélikus lelkész, esperes, egyházi író.

A most következő 2022-es évben ismét
öt évfordulót (25, 50, 75, 100 és ezek több-
szöröse) ajánlunk az Orosházi Harangszó
olvasóinak figyelmébe.

200 éve

1822. november 5-én, 69 éves korában
Orosházán halt meg SZIMONIDESZ
JÁNOS evangélikus lelkész, esperes, az
orosházi templom építtetője.

1753 körül született a Gömör megyei
Sajógömörön. Édesapja, Simonides András
evangélikus lelkész 1750-ben kötött há-
zasságot a Gömör megyei Pádár nevű tele-
pülésen Simonides Zsófiával.

Középiskolai tanulmányait Késmárkon
és Pozsonyban végezte, az egyetemet
1774–1776-ig Jénában. Még abban az év-

ben, Eperjesen Fábry György püspök szen-
telte lelkésszé. Ugyanakkor meghívást ka-
pott szülőfalujába, Sajógömörre, ahol hét
évet töltött. 1777-ben Garamszögön fele-
ségül vette egy orvos lányát, Pelczer Zsu-
zsannát.

Az 1780-as évek elején Orosházán szük-
séggé vált az idős Horváth András mellett
a második lelkési állás megszervezése. Szi-
monidesz János engedett a hívó szónak, és
1783 januárban próbaszónoklatra érkezett
Orosházára, majd szeptemberben beiktat-
ták. Feljegyezték róla, hogy tüzes, kellemes
hangú, folyamatos előadásmódú, jó szó-
nok. Maradandó alkotása, hogy a helyi
gyülekezeti munka mellett 1786-ban fel-
építtette Orosháza máig álló jelképét, az
evangélikus templomot. A keleti bejáratnál
az eredeti vésettől szerepel a neve, valamint
az 1818-ban öntött 9 mázsás nagyharan-
gon is. 1786-tól a Pest-Békesi Egyházme-
gye esperese, majd 1791-től a Békés-Bánati
Egyházmegye legelső esperese, miután az a
pestiből kivált.

Nagy munkabírására jellemző, hogy
1795-ig egyedül végezte szolgálatát a hat-
nyolcezer lélekszámú, szinte egységesen
evangélikus vallású Orosházán. Iskolások
számára írt tankönyve *A keresztyéni hitnek
és erkölcsi tudománynak rövid summája...*
címmel 1793-tól többször megjelent, még
1846-ban is. Ugyancsak napvilágot látott
egy füzet *A pesti s budai evangyelika Szent
Ekklesia által építtetett Isten házának Fel-
Szenteléskor tartott prédikáció* (Pest,
1811). Vörösmárvány sírkövét az 1950-es
évek második felében az evangélikus temp-
lom északi falában helyezték el.

150 éve

1872. szeptember 18-án Orosházán szüle-
tett CSIZMADIA ANDRÁS földbirtokos,
1922–1944-ig országgyűlési képviselő.

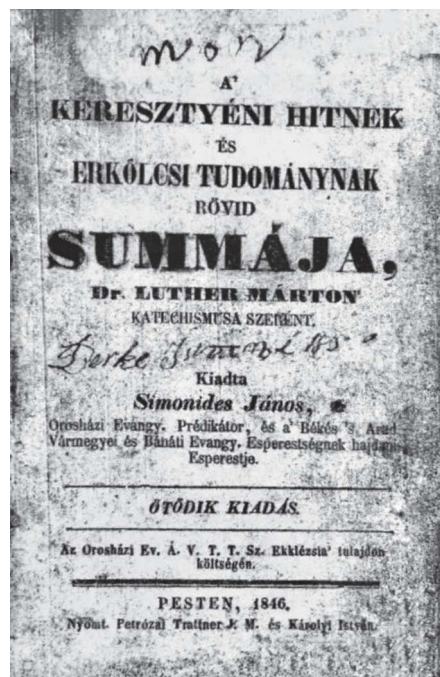
Szülei, Csizmadia Pál és Gyarmati Juli-
anna gazdálkodók voltak. Iskoláit szülőfa-
lujában végezte, majd egy évre Békéscsabá-
ra adták cseregyereknek „tót sóra”. Felesé-
gül vette Csepregi Katalint, s előbb Geren-
dáson, majd az újvárosi Károlyi-földekből
vett nagyobb birtokot, szorgalmasan gaz-
dálkodott. Orosházán 1912–1913-ban épít-
tette fel családi házat a Zöldfa utca 6. szám
alatt.

Az 1922-es nemzetgyűlési választáso-
kon csatlakozott a Bethlen István minisz-
terelnök vezette Egységes Párthoz (Keresz-
tény, Kisgazda, Földműves és Polgári Párt),
mellyel győzött. Programjában a mezőgaz-
daságban élő népréteg védelméről, a kis-
gazdatársadalom támogatásáról és a prog-
resszív adózás bevezetéséről szólt. 1927-
ben az Egységes Párt országos alelnöke, az
országgyűlés több bizottságának tagja lett.

1928 őszén készült el az Orosházi Kis-
birtokos Szövetség Előd utcai székházának
emeletréépítése. Az átadóünnepségen gróf
Klebelsberg Kuno miniszter elismeréssel
szólt az elnök, Csizmadia András munkás-
ságáról. Sokat utazott, 1928-ban részt vett
az úgynevezett „Kossuth-zarándokok” egy
hónapig tartó amerikai utazásán. (A fotón ő
látható balról a maga 204 cm-es testmagas-
ságával a magyar delegáció legalacsonyabb
tagja társaságában.)

1920-tól a Gádorosi Evangélikus Egy-
házköztség felügyelője. 1937 augusztusában
Raffay Sándor püspökkel, Kovács Andor es-
peressel és Horémusz Pál igazgatólelkésszel
felkeresték Hóman Bálint vallás- és közok-
tatásiügyi minisztert az Orosházi Evangéli-
kus Gimnázium elindításának ügyében,
ami végül sikerrel járt. Élete utolsó éveit ál-
landó zaklatások között élte. Földjeit elvet-
ték, házat államosították, Sándor fiát de-
portálták, Andrást és Jánost börtönbe zár-
ták. 1952. október 31-én Orosházán fejezte
be földi életét. Fürst Ervin igazgatólelkész
búcsúztatta az Alvégi temetőben.

150 éve

1872. november 1-jén Orosházán született RÉDEI KÁROLY evangélikus lelkész, egyházi író, lapszerkesztő.

Édesapja Ritter János evangélikus tanító, édesanyja Tomcsányi Ida. Középiskoláit Pozsonyban, Békéscsabán, Újverbázon és Szarvason végezte, 1895-ben a pozsonyi teológián szerzett lelkészi oklevelet.

A jó képességű ifjú első helye Tiszaföldvár, ahol segédlelkész. Közben az Orosháza melletti Pusztaföldváron az evangélikusok anyaegyházzá szerveződtek, és meghívták első parókus lelkészüknek. 1896. március 1-jén iktatta be Veres József esperes. Nevét ekkor magyarosította Rédeire.

Igyekezett lelkiismeretesen ellátni szolgálatát: látogatta a híveket és felügyelt az iskolára. Itt kezdte el említésre méltó egyházi írói pályáját, több kisebb-nagyobb füzetet jelent meg, melyek leginkább orosházi nyomdákban láttak napvilágot. Első hittankönyvéről azt írták: „Igen ajánlható munka, melyet lelkésztestvéreink, vallásánáraink és vallásánitással foglalkozó tanítóink bizonyára eredményesen használhatnak.”

1910-től Nagykaroly beiktatott lelkésze és a főgimnázium vallásánára. Napi lelkészi munkáján kívül lapokat indított, többnek felelős szerkesztője, munkatársa. Bekapcsolódott a budapesti székhelyű Luther Társaság életébe is. Folyamatosan dolgozott, legalább harminc önálló kötete jelent meg. Nagykaroly 1919-ig Magyarországhoz tartozott, majd Romániához került, ahol a magyar egyházközségeknek a pusztalétükért kellett harcolniuk. 1945-ben espereshelyettesként vonult nyugalmába, azon-

ban élete végéig szolgált. Nagykarolyban halt meg 1952. november 3-án.

100 éve

1922. december 28-án Párizsban halt meg OSKÓ Lajos festőművész.

1865. január 28-án született Orosházán Oskó István szabómester és Dauda Sára gyermekeként, akit Győry Vilmos keresztelt meg.

Az elemi iskola elvégzése után egy évre a Torontál megyei Perjámosra adták „német szóra”, majd hazatérve apja nyomdokaiba lépett: szabótanonc lett. Szegeden, később

Budapesten keresett munkát. Nappal mint szabósegéd dolgozott, este pedig a Minta-rajz Iskolában tanult a kor kiváló festőitől: Székely Bertalantól, Lotz Károlytól, Gregh Jánostól.

1886-ban a Budapesti Iparosképző Protestáns Egylet ünnepélyén a „legszorgalmasabb ifjú” kitüntetést nyerte el. Ugyanakkor jelent meg Veres József lelkész *Orosháza* című értékes helytörténeti kiadványa, ahova két rajzot készített. Megbízták az épülő bánfalvi (gádorosi) evangélikus templom oltárképének megfestésével, és a helyi lelkész, Baross Károly arcképének elkészítésével. Több portrét rendeltek tőle az orosházi egyesületek. Így például Győry Vilmos evangélikus lelkész, Széchenyi István, Kosuth Lajos és Deák Ferencről olajportréját is megfestette kérésükre.

1888-ban írta az Orosházi Újság, hogy Oskó Lajos Párizsba ment Munkácsy Mihályhoz, aki kitüntette barátságával. 1889-ben a Párizsi Magyar Egylet részére ő festet-

te meg az elnök Munkácsy portréját, ami a díszterem ékessége lett. Párizsban megnősült, feleségével többször járt a századvég Orosházáján, hosszabb-rövidebb ideig Pesten is éltek. Égetett zománcképeket és elefántcsontokra is festett miniatűröket. A budapesti karácsonyi tárlatokon Ferenc József király több ízben vett alkotásából. „Ő Fel-sége legkegyelmesebben megvásárolta az Oskó Lajos készítette Deák Ferenc arcképe zománccos keretben című alkotását.” – olvashatjuk.

50 éve

1972. január 2-án Budapesten halt meg dr. LÁNYI MÁRTON ügyvéd, jogi író, országgyűlési képviselő, a Békési Evangélikus Egyházmegye felügyelője.

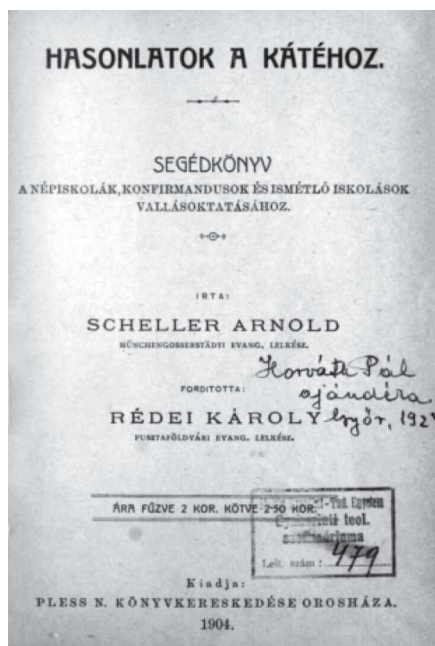
1882. április 6-án született a Somogy megyei Barcstelepen Lányi Győző posta-felügyelő és Stölczér Ilona fiaként. A középiskolát Budapesten és Temesváron, jogi tanulmányait Budapesten végezte. 1905-ben bírósági szolgálatba lépett, és 1913-tól az országos bírói és ügyészi egyesületek titkára, 1917-től Versec város főispánja.

Fő műve a *Magyar magánjog kézikönyve* (1910), de részt vett a *Codex Hungaricus* (1911) szerkesztésében és az *Igazságügyi Iratmintatár* összeállításában is. 1931-től két ciklusban a Nemzeti Egység Pártja színeiben a tótkomlósi kerület országgyűlési képviselője, a képviselőház alelnöke volt.

1936. április 18-án Orosházán iktatták be Kovács Andor esperes mellé a Békési Evangélikus Egyházmegye felügyelői tiszttségébe, ahol megjelent dr. Sztranyavszky Sándor képviselőházi elnök, az evangélikus egyházkerület és az Orosházi Evangélikus Egyházközség felügyelője. Egyéb szerepeket is kapott, úgy mint a szarvasi tanítóképző intézet társelnöke és az egyetemes egyház számvevőszékének elnöke.

Az 1944 márciusi orosházi presbiteri konferencián ő tartott megnyitóbeszédet. 1949-ben, amikor Darvas József építésügyi minisztert beiktatták a szentetornyai egyházközség felügyelőjének, Lányi Márton egyházkerületi felügyelőhelyettes üdvözölte az új felügyelőt az egyházegyetem nevében. Három ciklus után 1951-ben lemondott egyházmegyei felügyelői tiszttségéről, utóda dr. Nádor Jenő, a szarvasi gimnázium tanára lett.

Később közel tíz esztendeig volt a budai szeretetotthon lakója, köztisztviselőként álló tagja. A Farkasréti temetőben nyugszik.

Fénysugár-híradó

I dei összejöveteleink sajnálatos módon igen hiányosak voltak az ismert körülmények miatt.

Első találkozásunkat május 11-én tartottuk, ami egyben a beszámoló közgyűlés is volt a 2020-as évről. Ekkor köszöntöttük Kutasi Mátyásné és Gáspár Katikát kerek születésnapjukon. A megemlékezést süteménnyel, üdítővel zártuk.

A 2020 szeptemberére tervezett szilvásvárad kirándulást átütemeztük idén júniusra, amit 7-étől 10-éig meg is valósítottunk. Kirándulásunk összefoglalóját Cservénné Évike készítette.

Végre elindultunk!

Izgalmas turisztikai célpontok figyelembevételével készült el 2020 szeptemberére a négynapos kirándulási program Egerbe és környékére. Csakhogy a pandémia közbeszólt, s meghiúsította az utat: elrögzítette a tőlünk kedves szervezőtársunkat, dr. Rusznák Jolánt. De a kirándulás most végre megvalósult, mellyel tisztelettel emlékeztünk Jolikára.

A hosszú buszozás után kicsit felüdülünk Maklárán a Stühmer csokoládégyárának mintaboltjában: egy kis édességgel erősítettünk az egri városnézésre. Sétánkat a Megyeházán Fazola Henrik által készített híres kovácsoltvaskapu megtekintésével

Eger, Dobó István tér

kezdjük. A kapu a rokokó művészet leg szebb művei köze tartozik. A jobb oldali kapu impozáns, felső részén három címer (országcímer, Heves megye és Barkóczy püspök címere) van. A bal oldali kapu játékos, sok-sok szölmintával. Fazola öccsének, Lénárdnak a munkái Eger több középületét, kertjét díszítik.

Néhány éve megújult a város szíve: a Dobó tér. Látogatható a minaret (98 lép-

cső), a bazilika és a vár restaurálás alatt. Szépen megtisztult a Végvári vitézek szoborcsoport, és különleges Vicuska és Gergő szobra. Délután volt lehetőség egy kis borozgatásra a Szépasszonyvölgyben.

Szilvásváradon a La Contessa Kastélyhotelben rendkívüli választékkal várt bennünket az ízletes vacsora. A gondosan ápolt franciaparkban esti sétát tettünk, majd a jakuzziban lazítás után tértünk nyugovóra.

Vállalkozó kedvű nyugdíjascapatunk a második napon a Szalajka-völgyben folytatta az utat. Az erdei kisvasúttal a végállomásig utaztunk. Az időjárás kegyes volt hozzánk, a csodálatos napsütésben rövid pihenő után kisebb csoportokban – erőnlétől függően – az ősemberbarlangot, a Szalajka-forrást és a Fátyol-vízesést látogattuk meg. A korábbi csapadék kedvezett, a csobogók és a vízesés most igen gazdag víztömeggel bírt. Ebédre a finomra sült pisztráng se maradt el.

A kellemesen kiépített sétaút mentén még a Kárpátok öre emlékhely, az Erdészeti múzeum, illetve a vadbemutatókert is útba esett.

A busz a kisvasút állomásánál várt bennünket, és eljutottunk vele a kocsimúzeumba. Az udvarban gyönyörű lipicai lovak jelentettek nagy élményt mindannyiunk számára.

Szállodánk wellnessrészlegében a külső és beltéri medencében pihentük ki magunkat. A bőséges vacsora után levezetésként következett az esti séta, mely a szilvásvárad református kerektemplomig is elvezethetett.

Harmadik napunkon Bogácson, a magyar színművészet nagyjainak emléket állító Színészligetnél álltunk meg. Ez a hely 2009-ben került kialakításra, ekkor ültették el az első fákat a Nemzet Színészeinek. Tisztelegtünk a nemzeti színjátszás nagyjai előtt, majd átsétáltunk Csáter Apó Pincéjéhez, melynek táblája ezt hirdeti: „Boráros tér végállomás.”

Itt rövid tájékoztató keretében ismerkedtünk Bogács településsel, mely 1955 óta a kőolajkutatás közben feltört 72 °C-os termálvízzel vált országosan, sőt nemzetközileg is elismert településsé. Igényesen kialakított gyógyfürdője is megnyitott. A Hagymányörző Házban a summás népi életet

a népviseletbe öltöztetett babák szemléltetik.

A műemlék Szent Márton-templomban tett látogatásunk során kedves, fiatal kántor ismertette az épület történetét. Az eredetileg Szent György tiszteletére készült templom helyben bányászott és faragott vörös kőből épült, s a 14. században gótikus stílusban átépítették. 1724-ből származó adatok Tours-i Szent Mártont említik

Bogács, Szent Márton-templom

védőszentjének. A 19. század végén többször rongálta meg vihar és leégett a torony is. 1901-ben ismét felújították, ekkor került a Szent Mártont ábrázoló oltárkép a templomba. 1972-ben az Országos Műemlékvédelmi Felügyelőség előírásai szerint újult meg. A templom körül szépen gondozott temető van. Bogács az egyik pihenőállomása a Mariazell–Csíksomlyó zarándoklatnak.

Noszvajban megtekintettük a De la Motte-kastélymúzeumot és sétáltunk a körötte lévő angolkertben. A kastély a késő barokk építészet kis műremeke, mellette épült a jelenlegi Tündérvilla Hotel. A felújításra, a park szépítésére sok-sok pénz és munka szükséges.

Hazaúton Mezőkövesden a Matyó Múzeum igényes, szép kiállítását láthattuk. A matyó hímzés legszebb darabjait, az itt élő életútját, szokásait mutatta be a múzeumi idegenvezető. Tiszafüreden egy kiadós ebéddel zártuk kirándulásunkat. Élményekben gazdagon, egészségesen érkezünk Isten áldásával Orosházára.

Teltházassal összejövetel

Hosszú szünet után július 17-én ismét telt ház alkalmat színhelye volt az evangélikus gyülekezeti ház. Harminchárom sze-

☞ mélyes ebédet tartott a Fénysugár Nyugdíjasegyesület a Thék Endre utca 2. alatt.

A családi hangulatú találkozón köszöntöttük Ördög Endre igazgatólelkészünket névnapja, és akkori klubvezetőnket, Lázárné Marikát kerek évfordulás születésnapja alkalmából

Hálás köszönetünket fejezzük ki a bográcsos marhapörköltért Somogyi Antinak, a friss, finom kenyérért Csizmadiáné Rózsikának, a sok és sokféle süteményért és a sok segítségért lelkes tagjainknak.

Egyéb nyári találkozásaink a nagy hőség és a tagok nagymamai elfoglaltsága miatt kevés létszámmal voltak megtartva.

Szeptember 28-án végre eljutottunk Ópusztaszerre, ahová már régóta készül-

tünk. Reggel zuhogó esőben indultunk, de mire célhoz értünk elállt, és egész nap nagyon kellemes kirándulói időnk volt. Csoportosan megnéztük a csodálatosan szép Feszty-körképet, majd mindenki egyéni érdeklődése szerint kereste fel a különböző látótoronyokat. Délben az étkezési lehetőséget kihasználva a kifőzdéknél ebédeltünk, majd délután élményekkel gazdagodva, fáradtan hazajöttünk.

Október 5-én tartottuk idősnapi megemlékezésünket, ahol Keller Erika megható, szép köszöntése után Nikodémné Zsuzsika egy alkalomhoz illő szép verset olvasott fel. Ezután süteménnyel, gyümölcssel és üdítővel ünnepeltük magunkat.

Október 26-án gyertyagyújtással emlékeztünk idei évben elhunyt hittestvéreink-

re: dr. Rusznák Jolán, Sin József, dr. Nagy Istvánné, dr. Gulyás Mihályné, Valastyán Jánosné, Kovács Ferenc. Emléküket szeretettel megőrizzük.

Terveztünk még egy közös ebédet, de sajnos a járványveszély miatt el kellett halasztani. Helyette mindenki egy meglepetés-csomagot kapott Mikulás alkalmából.

Aki magányos és társaságra vágyik, jöjjön közénk! Keddenként 14 órától mindenkit szeretettel várunk, felekezeti hovatartozástól függetlenül.

Nagyon szeretnénk remélni, hogy a jövő évünk sokkal tartalmasabb lesz. Addig is jó egészséget, nagyon boldog ünnepeket és új esztendőt kívánunk mindenkinek.

UJJ TIBORNÉ

Tudósítás a diakóniáról

*„Áldjuk Teremtőnk: értünk alkotott
Rétet, virágot, földet, csillagot,
Testvéri szívet és munkás kezet,
Jóra erőt, mely cél felé vezet..."*

*Lélek fuvalma, drága égi tűz,
Tégy eszközöddé, félszet messze üzz!
Távol s közelben munkánk mennyi még –
Lángodat add, vezérlő fényesség!”*
[EÉ 253]

A 65 éves diakónia napján elhangzott ének szavaival kezdem írásomat. Előző cikkemben már szoltam aggodalmamról diakóniánk jövőjét illetően.

Az augusztusi összejövetelen Lázár Pálné Marika bejelentette lemondását, amit szomorú szívvel vettünk tudomásul. Már hosszú évek óta vezette a diakóniai csoportot, s mindezt tette nagy hittel, hozzáértéssel és szeretettel. Mindenütt ott volt a munkában: látogatott, ha kellett, autójával elvitte a templomba a nehezen mozgó testvéreket. Vezetése alatt négyen kaptuk meg a megtisztelő „Az év önkéntes diakóniai munkáért” elnevezésű elismerést.

Reméljük, hogy csak a vezetési munkáról mondott le, és a csoportnak továbbra is aktív tagja marad, mint ahogy teszi ezt néhány idősebb testvér is. Számítunk odaadó szeretetére, és továbbra is bízunk benne, hogy jelenlétével segíti munkánkat.

Diakóniánk új vezetője – Ördög Endre

igazgatólelkész úr jóváhagyásával – ezentúl Szöllősiné Kassai Judit lesz. A pozícióra való alkalmasságát már a koronavírus-járvány kezdete óta bizonyította. Isten kegyelmének köszönhetően szervezett, látogatott és gondoskodott azokról, akiknek szüksége volt a segítségre. Az ő ötlete alapján felfrissült és kibővült a diakóniai csoport létszáma annak köszönhetően, hogy az evangélikus iskola két tanára is csatlakozott a csoporthoz. Így általuk a mini- és az ifjúsági csapattal kibővülve, továbbá több újonnan csatlakozó felnőttel és a megmaradt időssel működik tovább közösségünk. Köszönet érte Istennek, aki kegyelmével ránk tekintett, s így továbbra is működik egyházi szervezésben a diakónia.

Az egyházi esztendő így azzal zárulhatott, hogy a megújult diakóniai csoport továbbviszi azt a hittel végzett munkát, amelyet a kezdetektől láttak el az alapító tagok. Reményekkel telve tekinthetünk az új egyházi évről, s ebben először az advent felé.

A templomban már ismét ott az adventi koszorú, de a virágárusoknál is szebbnél szebbeket kínálnak. A hívő ember számára ezek a szemet gyönyörködtető külsőségek többet jelentenek egy szép dísznél, az adventi csendes várakozást hozzák el a lelkükbe, otthonaikba.

Kint már besötétedett, én pedig az adventi csendben lapozgatom az énekeskönyvet, miközben szívemet átjárja a reményteli várakozás:

*„Szép hajnal csillag, Jézus ragyogj fel,
Teljék meg szívünk tiszta fényeddél!
Adventi csendben téged várunk.
Jöjj Urunk Jézus maradj nálunk!”*
[EÉ 150]

Ezt olvasom éppen, de már indulok is a diakóniai csoport soron következő megbeszélésére.

Az ünneppel kapcsolatban idén is sok a teendő, mert nem maradhat el az idősek látogatása, melyhez kis csomagok készültek. Most talán szebbek is, mint ezelőtt bármikor, mert apró kezek munkáját dicsérik a kedves ajándékok.

A vírus sok-sok embert tett magányossá. Nekik nagy szükségük van rá, hogy bekapogjon hozzájuk valaki, aki – ha rövid időre is – megosztja velük a magányt, kis ajándékokat, néhány szerető szót visz nekik. Szeretnénk, ha mindenütt fellobbanna a karácsonyi igazi jelentősége. Tudom, ha egy kis időre is, de a magányos embernek Jézus születésének ünnepe, az Úristen szeretete vigasztalást nyújt, és ha fellobbannak a karácsonyi fények, nagy örömmel olvassa az ígét. Én is ezzel búcsúzom: „*Ne féljete, mert íme, nagy örömet hirdetek nektek, amely az egész nép öröme lesz: üdvözítő született ma nektek, aki az Úr Krisztus, a Dávid városában.*” [Lk 2,10–11]

Kívánok mindenkinek áldott, békés ünnepeket!

KOVÁCS TIBORNÉ

Műhelytitkok

Suzuki Hybrid, LTK Hybrid...

Haladunk a korrallal, kérem... a hibridautók mellett szükségesnek mutatkozott a hibridalkalmak megalkotása is. Maga a kifejezés Felegyi-Németh Mihály lelkésztestvérünktől származik, és igencsak kihúztam magam testben és lélekben egyaránt, amikor először találkoztam az új, innovatív jelzőnkkel.

Mert mit is jelent az, hogy LTK Hybrid? Induljunk ki az eredeti fogalomból. Ugye, az autónál már értjük, hogy kétfajta működési módja van (benzines+elektromos), és felváltva vagy kombinálva lehet használni azokat. Nos, az LTK Hybrid is valami hasonló, csak egyházi alkalom értelemben. Lehet jelenléti foglalkozás vagy online megvalósítás, illetve lehet a kettő együtt is, mindenki hasznára és öröme. Azt már nem is taglalom, hogy a járványhelyzet miatti mindenre kiterjedő változás az oka, de életre hívója is egyben.

Ugyanakkor sem a mesékben, sem a jó szándékban sohasem győzhet a rossz. Nehézségek jönnek-mennek, de a jó szándékkal egy sem bír el. Mert a nehézség megoldásért kiált, a megoldáskeresés új utakat, felfedezéseket... gyakorlatilag növekedést, bővülést... akár hiszik, akár nem.

Így nyíltatott rá a szemünk, hogy az előadótermen kívül is vannak kereső, kapcsolatra váró emberek, hogy a jó hír igenis terjed, mindenféle értelemben... akár hiszik, akár nem.

Én viszont hiszek abban, hogy minden hónap második hétfőjén, délután 5-kor minden lehetséges módon találkozni tudunk: személyesen, interneten, lélekben, igében...

Mi az az intinkciós kehely?

Új kegytárgy került közösségünk életébe, szolgálatába, az ún. intinkciós kehely. Bevallom, sokáig gyakoroltam, mire megtanultam, megszoktam, megértettem és megszerettem ezt a napjaink úrvacsorai gyakorlatában nagyon is praktikus szakrális tárgyat. Maga az „intinkció” kifejezés bemártást jelent, jelen esetben az úrvacsoravétel bemártásos módjához való komplex eszközt.

Figyeljük meg a mellékelt képeken, de majd a valóságban is, hogy az ostryatartó paténa rész és a bemártáshoz való kiskehely össze van kombinálva. Így – különösen most, a megváltozott időnkben – a lelkész egymaga higiénikusan, biztonságosan tud úrvacsorát adni. Az illető tárgynak kegytárgyi méltósága van, és igazán tetszetős, szép, letisztult kivitelű.

Köszönet érte Országos Egyházunknak, de különösen Ecsedi Klára munkatársnak, aki számunkra ezt a nagyon praktikus, páratlan ajándékot juttatta.

Gyülekezetimunkatárs-képzés, avagy hova jártam szombatonként?

Még jó másfél évvel ezelőtt megjelent egy hirdetés szakirányú gyülekezetimunkatárs-képzésre. Amikor megláttam a felhívást, rögtön megszólított. Hiszen ez az én utam, ebben dolgozom, ebben élek! Számomra mindig is magától értetődő volt, hogy elmélyedjek abban, amivel foglalkozom.

Már az első alkalom is bebizonyította, hogy jó helyre kerültem. Olyan emberek, társak, testvérek közé, akiknek egy a fontos, egy nyelvet beszélünk: ez pedig a szolgálat nyelve. Mindez nagyon megerősített, mert itt nem kellett egyenlőtlen küzdelmet vívnom senkivel sem gondolkodásom, hitem miatt, teljesen elfogadva érezhettem magamat.

Ezeknek a rendkívüli napoknak a felépítése is sokatmondó és sokat adó volt. Igazi alapozás. Én a szeretetszolgálat szakirányban vettem részt, ahol eleinte igen népes csapat volt együtt. Az előadások alatt találkozhattam már ismerős, gyakorlatban is használt dolgokkal – hiszen ebben létezem –, és ezeknek az újra felfedezése még erősebb szakmai gyökérzetet támasztott, rendszerezhettem vele eddigi tapasztalataimat. Az új ismereteket pedig jó szívvel csatoltam eddigi „gyűjteményemhez”. Új kapcsolatokat építhettem, új barátaim lettek.

A hosszú kényszerszünet és a rendkívüli helyzet mutatta meg igazán, milyen értékes kincsekhez jutottam. Hiszen ebből sikerült dolgozni, kapcsolatokat hasznosítani. A képzés végére pedig egy kiterjedt szolgálati rendszer épülhetett fel. Lehet munkálkodni. Csak nemrég lett vége a tanulásnak, de máris hiányzik. És nemcsak nekem, társaim is így fogalmaztak. Ezek a különleges szombatok igazi ünnepek voltak mindannyiunknak.

Azt mondják, a jó pap holtig tanul. Hiszem, hogy minden jó, szolgálni vágyó munkatárs is. Olyan jó lenne, ha lenne folytatása, találkozója, élménybeszámolója, visszhangja ennek a nem kis útnak, mert tanulnivaló még bőven van, akárhol is állunk ezen az úton...

A nagy pakolás, avagy mikor lesz már végre rend? De inkább ne is legyen!

Bocsánat mindenkitől, de ez a faramuci cím jutott eszembe, mikor az elmúlt két hónap tetteiről gondolkodtam.

Ahogy elkezdttem felidézni a kezdeteket, rájöttem, hogy nem is egy alkalmi megmozdulásról, hanem egy folyamatos, kvázi véget nem érő diakóniai munkáról kellene beszámolnom. Mert ez a „nagy pakolás”.

**Lelki
Támogató
Közösség**

**Evangelikus
gyülekezeti ház
Orosháza, Thék E. u. 2.
Minden hónap 2. hétfőjén, 17 órakor**

☞ Szóval, az úgy volt, hogy még tavasszal érkezett Németországból egy kamionnyi mindenféle adomány, Elisabeth Bublitz asszony jóvoltából. Már akkor pakoltunk, de az adományok zöme őszi-téli használatra való volt, így eltettük hidegebb napokra.

Amikor ezek beköszöntek, elővettük és elkezdtük felosztani, hogy mind jó gazdára találjon. Méretben, színben, kívánságban, szükségletben. Szétpakoltunk. Aztán megint pakoltunk, mert láthatáron volt a következő szállítmány.

Közben a 72 óra kompromisszumok nélkül egyházi, gyülekezeti megmozdulás keretében is volt némi pakolni való. A hálaadó istentisztelet után – immár hagyományosan – mintegy 500 kg tartós élelmiszert kellett porcióba vág az Éléskamrába átpakolni.

Templomunkban – mint otthonunkban – rendet pakoltunk, a templomkertben a lehullott leveleket gyűjtöttük össze.

Majd egy novemberi hajnalon megérkezett az újabb németországi szállítmány, ráadásul kétszer is fordult, úgyhogy ott kikapolni kellett, méghozzá gyorsan. Hála Istennek, hogy egy lelkes, talpraesett csapat villámgyorsan kikapolt, majd el is.

Aztán már csak az volt a dolgunk, hogy szétpakoljuk a dobozok tartalmát, és ezek-

ből megpakoljuk azokat a kedves testvéreinket, akiknek jól esett ez a felpakolás.

December első napjaiban újra előpakoltunk, ez alkalommal egy diakóniai adománygyűjtéssel összekötve.

Az alvégi parókia száraz kapualjában számtalan baba-, gyermek-, kiskamasz- és felnőtt ruhát, cipőt, ágyneműt, egyebet pakolhattak szatyraikba azok a kedves látogatók, akik eljöttek erre a nagy kikapolásra. Olyan jól sikerült, hogy elhatároztuk: a dolgainkat újrapakoljuk és további kikapolást tartunk, hogy aki még nem pakolt be, az se maradjon ki...

Aztán már csak az kellene, hogy az „Egeres” nevű logisztikai központban egyszer rendet pakolhassak... Mert elképzelhető, mekkora felfordulással jár mindez... Vagy talán mégse... Jó lenne a rend, de akkor mit fogunk pakolni? Mármost adományként a táskákba bele.

Makk Marcik a gyülekezeti házban

Több kilónyi makkot hoztak, te tudsz róla valamit? – fordult hozzám kollégám október elején. Tudtam. Mindez egy környezettudatos, teremtésvédelmi megmozdulás műve volt, amihez egyházközségünk is csatlakozott mint adományozó a helyszíni biztosításával.

A *Gyűjtsünk makkot Orosházán!* – Zöldebbs világot! programmal Varga Emma

szervező keresett meg bennünket kocsányos és piramistölgyek genetikai mentésével kapcsolatban. Elmondta, hogy egy makkgyűjtőverseny keretében mentenek ezeknek a fákknak az örökítőanyagát, természet, a makkokat.

Mivel templomunk körül is él néhány büszke tölgyfa, az október pedig a Teremtés ünnepéhez is köthető, így jó szívvel ajánlottuk fel frekvenciált helyen levő gyülekezeti házunk helyiségét. Összekötve a kellemes haszonnal, hiszen istentiszteleti alkalmaink előtt kerítettünk időt a termések leadására.

Ide érkeztek a „Makk Marcik”, kilószámra. Közel 1 mázsa termés gyűlt össze ennek az összefogásnak köszönhetően. Azóta már átestek egy válogatáson, és az arra érdemeseket bele is plántálták a jól előkészített földbe. Adja Isten, hogy unokáink a belőlük sarjadó fák alatt játszhassanak, hűsölhessenek!

Téves cím

Biztos vagyok benne, hogy nem vagyok egyedül az alábbi történettel. Járt már úgy más is, hogy nem jó helyre kopogtatott be valamilyen okból, céllal, küldeménnyel. Amiről most szeretnék írni, az már közel egy éves történet. Tavaly karácsony másodnapján esett meg. Lehet, hogy aki ezeket a sorokat olvassa, épp egy évre rá veheti kezébe ezt az emléket.

Párommal karácsonyi ajándékokat szállítottunk idős testvéreknek, a diakónia jóvoltából. Becsengettünk ide is, oda is, kívántunk áldott ünnepet, és átadtuk azt, amit vittünk a szeretet nevében. Úgy a körjárat közepén becsöngettünk egy következő otthonba. Meglepően gyorsan érkezett a kiáltás bentről: „Rögtön jövök!” Az ajtó előtt topogva kezdtem fogalmazni a mondanivalómat, de nem várt esemény történt. Mikor mondtam, hogy kit keresek és mi okból, nemleges választ kaptam: „Itt nem lakik olyan.”

„De hát nekem ez a cím van megadva! Nézzük csak meg újra, véletlenül nem a szomszéd lenne a keresett személy?”

Megnéztük, tanakodtunk, de nem volt ismerős a név a felcsengetettnek. Ott álltam karácsony délelőttjén, kezemben a feldíszített aprósággal, naptárral, jókívánsággal, és látszólag nem volt kinek átadjam. Komoly zavarban voltam. Mit szoktak ilyenkor tenni? Karácsony van, nem jó helyre kopogtam be, kezemben a szeretet jele, velem szemben egy embertárs, testvér...

„Tudja, mit?” – vágta el a kínos madzagot – „Karácsony van, fogadja szeretettel ezt a kis apróságot, ha már az Úristen így rendelte, hogy találkozzunk. Biztos nem véletlen történt...”

Biztosan nem, mert az ismeretlen akkor könnyekben tört ki, a hála könnyeiben. Elmondta, hogy egyedül ünnepel, és azért fohászzkodott, hogy valaki nyissa rá az ajtót Krisztus születése napján. A szavam is elállt. Nemcsak az élménytől, hanem mert lám, ő meghallgattatott... Tényleg karácsony van... Ha van áldott pillanat, akkor ☞

Művészlesen

Kevéseknek adatik meg, hogy beláthatassanak egy műalkotás, pláne egy-egy szépirodalmi műremek születésébe. Őszintén szólva úgy érzem, hogy ez a legintimebb, legtitkosabb, legtitkosabb alkotás. Képzőművészeti „születést” láttam már (az is egy csoda), de egy írói, költői műhelymunka meglesése egészen más.

A Gondviselés ez év nyarán úgy döntött, hogy megajándékoz engem egy ilyen élménnyel. Utamba hozta Witt Márta orosházi író- és költőnőt. Az ismert irodalmár hölgy városunk büszkesége, aki idén, az augusztus 20-ai városi ünnepségen munkásságáért kitüntetését kapott.

Nagyjából ez idő tájt kerültem én is a „képbe”. Az író nő segítséget kért munkájához, szervezési és technikai ügyekben. Meglátogattam, elbeszélgettünk, elmondta, mire van szüksége... és ekkor történt! A gépelési és korrektúramunkák közben bepillanthattam egy irodalmi mű születésébe! Kezembe foghattam egy igazi kéziratot, beszélgettem a gépeltetés munkájába, megtiszteltek azzal, hogy az összeolvasás részese lehettem! Elsőként olvashattam el egy újszülött novellát! Röviden: művészlesen voltam!

Fotó: Oroscafé

Witt Márta:

Örökéletű emlék

*Magyarok Istene szépen kérünk nyújts vigaszt
Ha mardossa lelkünket az alázat kínja,
A remény színeivel játszik velünk a sors,
néha vádol, néha pimasz, vagy éppen jámbor.
Szent István királyunk örökéletű emléke kísér
lélemben, versben, legendák özönében
Nekünk van múltunk, nekünk van hitünk, kultúránk
s emelt fővel hallgatjuk a furulya hangját,
mert haza hív, haza vár az otthon melege
bárhol is vagy, a hiány-vágy lángol dideregve!
...mint lágy víz fölött a borzas vércsék
szállnak, buknak, húsuikat-tollukat tépik szét,
ahogy az ember küzd egymás ellen vagy egymásért
Uram! Ne hagyj, hogy elveszen a haza, s a Nép!*

Orosháza, 2021. augusztus

A szemem előtt született meg egy új novelláskötet, és néhány költemény. Meghatódva emlékezem ezekre a percekre, és bár szívből átadhatnám mindenkinek ezt a különleges élményt! De nem lehetséges.

Legyen szabad a Witt Márta által elémtárt világból egy verset idéznem itt. Fogadják szeretettel megszívlelendő gondolatait!

SZÖLLŐSINÉ KASSAI JUDIT

**OROSHÁZI HARANGSZÓ újságunk
az interneten is elolvasható!**

<http://oroshaza.lutheran.hu/harangszo>

ez az volt. Bearanyozta mindannyiunk ünnepeit.

Folytatva a szolgálatot arra gondoltam, milyen jó lenne, ha ez többször is megtörténne. Le merem fogadni, nem ismeretlen ismerősöm volt az első, aki csodáért, igazi karácsonyért imádkozott... Vajon hány téves címre kellene elmenni ebben az esztendőben?

Jótekonysági turi gyülekezetünkben

Ha vásári kikiáltó lennék, valószínűleg így konferálnám fel adományperselyes ruhavásárunkat: „Ide verék, oda verék, vihetők a pulóverek!”

De nemcsak pulóverek, hanem mindenféle ruhanemű, cipő minden korosztálynak minden méretben. És jó minőségben. Plusz még lakástextilek, gyerekjátékok, plüssállat-

kák, babarucik és -pelenkák garmadával. És tengernyi bögre. Mind gazdára várt.

És mi is ez az egész? A már jelzett németországi adomány szétosztásáról beszéltek arról a nagy kamionnyi mindenről, amit november közepe táján kaptunk. Mert hogy is szedjük szét és adjuk át az embereknek? És pontosan kinek? És mit? És mekkora méretben? És hol? És hogy jut el? És... és... és... megannyi kérdés.

Ezért született meg egy adományperselyes ruhabörze ötlete. Mindenki kiválasztja amire szüksége van, és annyit dob a kihelyezett perselybe, amennyit szíve és lehetősége diktál.

A járványhelyzetre tekintettel szabad levegőn, de azért mégse teljesen Isten ege alatt, hanem az alvégi parókia szárazbejárójában találtunk erre megfelelő helyet. Az

eredetileg egy alkalmasra tervezett lehetőség végül olyan sikeres lett, hogy egyszerűen muszáj volt folytatni.

Ahogy gondolataimat fonom, szempárasító percek idéződnek fel ebből a nagy forgatagból. Egy pici lány, aki boldogan síngongatva rakta anyukája táskájába az általa áhított játékokat... Egy idős bácsi, aki élete legszebb cipőjét találta meg a sok minden között... Egy drága munkatársam, aki könnyezve ölelt át egy plüssmacit... ebből merít majd erőt a munkához, az ünnephez, az élethez...

Ugye, milyen kevés kell az örömhöz, és mekkora ereje van? Öröm adni, öröm kapni! Ezért nyitva tartunk, amíg csak van mit adnunk...

**SZÖLLŐSINÉ KASSAI JUDIT
gyülekezeti nővér**

Advent másképpen és mégis ugyanúgy

Szinte alig vettük észre, de szép csendben a Székács Evangélikus Iskolában is beköszöntött az advent. Azt már megszokhattuk, hogy ez az időszak mind az iskolán belül, mind a külvilágban az év egyik legzaklatottabb időszaka. Amikor éppen lecsendesedni kellene, akkor erősödnek fel legjobban a zajok, a fények, az „emberi” karácsonyra készülődés csillogása, ami több hete meghatározza mindennapjainkat. Ráadásul a mostani időszakban számos egyéb körülmény terelheti el a figyelmünket advent üzenetéről itt az iskolában. Járványügyi szigorítások, Covid-védettség, kötelező vagy nem kötelező oltás, maszkviselés, karantén, digitális munkarend, és mindezek mellett az iskolai élet mindennapi rendes velejárói.

Mi, a Székács Evangélikus Iskola munkatársai is évről évre átéljük azt, hogy a minket körülvevő és a fejünkben zakatoló ezerféle zaj közepette kell észrevennünk az Úr halk, de határozott közeledtét. Tudjuk – mert ebben élünk –, hogy a zajokból, a zaklatott körülményekből aligha lehet viszább venni. Azt tehetjük, hogy az adott körülményekhez igazodva kezdünk el tudatosan figyelni az Úr csendes közeledésére. Ezt a tudatos odafigyelést az iskola több

hagyománya is segíteni szokta ebben az időszakban.

Így minden adventi hétfő reggel gyertyát gyújtunk az iskola koszorúján, miközben az összes tanuló és pedagógus közösen énekel az iskola lépcsőházában. A karácsony előtti utolsó tanítási napon a díszteremben gyűlünk össze közös karácsonyi ünnepségre, a város nyilvánossága számára pedig lépcsős éneklés keretében szoktuk közvetíteni a közelgő karácsony örömhírét. A jelenlegi helyzetben ezeket a hagyományainkat csak részben tudjuk gyakorolni, hiszen a nagy létszámú gyülekezések most kerülnünk kell. Ezért arra összpontosítunk, hogy az egyes osztályközösségekben minél inkább utat találjon az advent üzenete, az Úr érkezése. Ebben segítenek az adventi időszakban minden hétfő reggel elhangzó iskolarádiós áhítatok, az osztályközösségek reggeli áhítatai, az utolsó tanítási napon az osztályteremben felvételtől megtekinthető karácsonyi műsor, de nem marad el az adventi csendesnap és a hatodik évfolyam karácsonyi vására sem.

Hagyomány iskolánkban, hogy mi, pedagógusok ilyenkor – miután egy munkatárs nevét véletlenszerűen kihúztuk egy kalpból – angyalokká válunk egy néhány he-

tes játék erejéig, és a karácsonyt megelőző időszakban igyekszünk apró ajándékokkal, figyelmességekkel, a tökéletlen emberi szeretet megnyilvánulásaival továbbadni valamit a Krisztustól kapott valódi szeretetből. Ugyanez a félig komoly játék immár több osztályközösségünkben is jelen van a karácsonyra készülődés részeként.

A Székács Evangélikus Iskolában kissé másként zajlik az idei advent, hiszen több mindent nem szervezhetünk a megszokott keretek között. Ugyanakkor semmivel sem másabb advent üzenete, amelyre az idei megváltozott körülmények mellett is ugyanúgy törekszünk figyelni: az Úr érkezik csendesen és szelíden, de határozottan. Az iskola adventi koszorúja és karácsonyfája, az osztálytermek díszítése, az itt-ott felcsendülő karácsonyi dallamok, az ünnepi alkalmak, tehát a külsőségek mind azt szolgálják, hogy a szívünk megtisztuljon és díszbe öltözzön az Úr érkezésére.

NAGY RÓBERT
intézményvezető

Színvonalas oktatás és lelki épülés a Székács Evangélikus Iskolában

Oktatási intézményünkben egyaránt fontosnak tartjuk a magas szintű oktatást és a diákok lelkének gondozását. Felvételi vizsga nem szükséges, a pontszámítás az általános iskolai eredmények alapján történik. A gimnáziumunkba jelentkező tanulók kétféle képzés közül választhatnak:

- Emelt óraszámú angol nyelvi osztályunkba azoknak a jelentkezését várjuk, akik egyetemen vagy főiskolán szeretnének továbbtanulni, és a színvonalas tantárgyi felkészülés mellett magas szintű idegennyelvtudást és nyelvvizsgát kívánnak szerezni. A sikeres továbbtanulás érdekében heti 5 angol nyelvórát biztosítunk. Erre a tagozatra legalább 4,0 tanulmányi átlagú tanulókat fogadunk.
- Az általános tantervű gimnáziumi osztályban érettségi bizonyítvány megszerzésével egyetemen vagy főiskolán, illetve emelt szintű szakképzésben való továbbtanulásra készítjük fel a diákokat. Ide legalább 3,5-es tanulmányi átlageredmény-nyel lehet bekerülni.

Mindkét osztályban csoportbontásban oktatjuk az angol és a német nyelvet, valamint a digitális kultúra tantárgyat. Ez utóbbi keretében lehetőség van alap- és középfokú programozási ismeretek elsajátítására. Továbbá a 11. és 12. évfolyamon emelt szintű felkészítéssel támogatjuk tanulóinkat a sikeres érettségi felé.

Kiemelten kezeljük a környezettudatos nevelést, a nemzeti öntudat erősítését, a tanulóinkban rejlő tehetség felfedezését és kibontakoztatását. Pedagógusaink munkáját iskolalelkész, iskolapszichológus, szociális munkatárs segíti. Kiváló tanulási környezetet és sportolási lehetőségeket nyújtunk tanulóinknak. A 9. és 10. évfolyamokon órarendi keretben oktatunk társastáncot. Felekezetszerinti (evangélikus, katolikus, református) hitoktatást biztosítunk minden évfolyamon.

A fentiekén túl sokszínű sport- és kulturális élet, változatos DÖK-programok, péntek estéként iskolai Diákklub, szombat este evangélikus ifjúsági alkalom várja a gimnazistákat.

Sportnap 2021

Intézményünk idén első alkalommal vett részt a Magyar Diáksport Napja országos eseményen. Iskolánk kiemelt figyelmet szentel a mindennapos testnevelés jelentőségének, és lehetőségeinkhez mérten mindig keressük azokat a mozgásformákat, sportágakat, amelyek a diákok megfelelő képzését elősegíthetik.

Egy sikeres pályázatnak köszönhetően 2018-ban került átadásra a megújult szabadtéri sportpályánk, mely rekortán borítást kapott, illetve kültéri tornaszerek is helyet kaptak az udvaron, így jó idő esetén a szabadtéri sportágak gyakorlásához szinte minden feltétel adott. Mivel méretei miatt tornatermi lehetőségünk igencsak korlátozottak (illetve két tornaszoba áll még rendelkezésünkre), így a délelőtti órákat délutáni foglalkozásokkal egészítjük ki. Az alsó tagozatosok heti 4 testnevelésórájából 2 asztalitenisz, vívás vagy torna, illetve 1 órában néptáncot tanulnak. Felső tagozatos és gimnazista tanulóinknak heti szinten van 3 testnevelésórája, a fennmaradó 2 órát pedig vagy külső sportegyesületnél töltik versenysportolóként, vagy az iskola által biztosított kínálatból választhatnak: tömegsport, karate, honvédelem, aerobic, zumba, atlétika, kosárlabda, illetve gimnáziumi tanulóink az órarendjükbe beépítve társastáncórán vesznek részt.

A diáksportnap kapcsán ezeket a mozgásformákat és sportágakat mutattuk be, és próbáltuk az intézmény minél több tanulóját mozgásra csábítani ebben a mintegy 120 percben. A sportnap keretén belül sor került még a konditeremavató-, illetve -átadóünnepségére, amely iskolánk nyugalmazott testnevelőtanára, Borsi Vince ötlete alapján jött létre. Ezt ő adta át a diákság részére azzal az üzenettel, hogy amíg kezükkel lábukat mozgatni tudják, sportoljanak.

A 2021 méter futást beépítettük a testnevelésórak programjába, és differenciáltan oldottunk meg tanulóinkkal egyéni képességeik függvényében. Voltak, akik váltóban, de voltak, akik egyénileg futották le a távot.

FÖLDESI RÓBERT
testnevelő

Egyházkerületünk új hűségérmese: Dérné Csepregi Klára

Korábban már megkapta az Év Tanítója elismerést, most pedig hűségérmessel tüntették ki iskolánk nyugdíjas tanítónőjét, Dérné Csepregi Klárát. Ennek kapcsán a Békés Megyei Hírlap advent első hetében a Hét Emberének választotta, januárban pedig szavazhatunk rá a megyei lap portálján mint az Év Emberére.

Dérné Csepregi Klára 1977-ben szerzett tanítói oklevelet a Debreceni Tanítóképző Főiskolán. Ezt követően az orosházi 2. számú Általános Iskolában helyezkedett el, mely 1996-ban egyházi fenntartású intézménnyé alakult. Keresztyén pedagógusként őszinte és elkötelezett módon vett részt az átalakulás küzdelmes és szép munkájában. Az evangélikus nevelési eszmények mindennapi gyakorlatba való átültetésében elévülhetetlen érdemekeket szerzett.

Szakmai fejlődése érdekében számos továbbképzésen, tanfolyamon vett részt: pedagógus szakvizsgát tett az SZTE Juhász Gyula Tanárképző Főiskolai Karán közoktatási vezető szakon, valamint elvégezte az Evangélikus Hittudományi Egyetem evangélikus iskolákban tanító pedagógusok részére szervezett négy féléves továbbképzését.

Dérné Csepregi Klára több mint három évtizeden át 1. és 2. osztályosok kezét fogva dolgozott, formálta osztályfőnökként is közösségeit. Pedagógiai munkájában a gyermekszerepet, a követke-

tettség és a segítőkészség vezérelte. Szakmailag és emberileg mindig készen állt arra, hogy az igen gyakran változó körülményekhez, a szülők és a gyermekek elvárásaihoz igazodjon. Nagy szakértelemmel ötvözte a régi és új pedagógiai elemeket, élményszerűvé téve a tanítás-tanulás folyamatát.

Tanítványai példamutató közösségként, megalapozott ismeretekkel állták meg helyüket évek múlva is. A tehetségeseket felkarolta, akik városi és területi versenyeken mindig szép eredményeket értek el.

Elméleti tudását, módszertani ismereteit mindig magas színvonalon és kiváló eredménnyel alkalmazta. Tapasztalatait, jó tanítási gyakorlatát szívesen osztotta meg kollégáival és tanítási gyakorlatukat teljesítő főiskolás hallgatókkal. Rendszeresen vállalt mentori feladatokat.

2010-ben az iskola alsó tagozatos munkaközösségének vezetője lett. Irányítása alatt a munkaközösség egységes, igényes közösséggé fejlődött. Jelentős szerepe volt abban, hogy az alsós kollégák munkája ma is kiegyensúlyozott, és jó hatékonysággal végzik a nevelést-oktatást a legkisebbek között.

A nevelőtestületben nemcsak szakmai téren, hanem értékrendformálásban, a kollégák motiválásában is meghatározó személyiséggé vált. Példamutató életvitele a testületi közösség összetartásában is megnyilvánult. Emberi magatartása, alapos, lelkiismeretes munkája példaértékű.

Ennek elismeréseként 2009-ben az Év Tanítója címmel tüntette ki a Magyarországi Evangélikus Egyház.

2018-ban 40 évnyi, odaadással és lelkiismeretes elkötelezettséggel telt tanítói munkássága a nyugdíjazással nem zárult le egészen, hiszen még két tanéven keresztül vállalt részmunkaidős szolgálatot szeretett intézményében.

Fotó: Oroscafé

Orosházi Harangszó újságunk az interneten is olvasható:
<http://oroshaza.lutheran.hu/harangszo>

Ismerkedés a Kárpát-medence élővilágával

A lig kezdtük el a tanévet, egy szenzációs kirándulásra ment az ötödik és hatodik évfolyam. Szarvasra, a Körös-Maros Nemzeti Parkba látogattunk el egy napra. Ismerve a gyerekeket, nagyon szeretik az állatokat és a természetet. Ezért is hagyomány iskolánkban, hogy minden ötödikes osztály év elején ellátogat ide. Először nagy csodálattal nézték a nemzeti parkot bemutató természetfilmet, amelyről utána azt nyilatkozták: „Nem is tudtam, hogy ilyen szép helyen élek!” A központi épületben megrendezett állandó kiállításban is a kipróbálható, játékos, belenéző és megérinthető tárgyak, állatok, helyek tetszettek nekik. Például bebújtak a hód járataiba; játszottak az állatos társasjátékkal; bekukucskáltak az állatok leírásához, majd hangosan felolvasták őket.

Ezek után elindultunk a kijelölt útvonalon az állatokhoz, közben érintettük a gyógynövénykertet. Minden állatnál sok időt töltöttünk, elolvastuk róluk a tudnivalókat... többet is, mint kellett volna, mert sok-sok kérdést tettek fel nekünk a gyerekek. Mindegyiket meg akarták simogatni, közel akartak menni, nehéz volt visszatar-

tani őket. Megbeszélés után azt is megértették, hogy ha nem zajognak, csendben figyelnek, akkor az állatok is közelebb jönnek, nem ijednek meg tőlük. Számomra meglepő volt egy-két tanuló tájékozottsága, tudása az állatok életmódjával kapcsolatban. A legtöbb időt a kacsák etetésével töltöttük, majdnem kiürítettük az etetőanyaggal feltöltött „gépet”.

Az európai bölény hatalmas termetével mindenkit lenyűgözött. Ez a faj az Európai Bölény Fajmegmentő Program részeként látható Szarvason. Bár már nem veszélyeztetett állat, de a „fenyegetettség határán” lévőnek minősül.

Különleges volt még az aranysakállal való találkozás, amiről megtudták a gyerekek, hogy egy időben teljesen eltűnt hazánkból. Az utóbbi néhány évben azonban annyira elszaporodott, hogy már invazív fajnak minősül.

Kedvencek voltak még a farkasok, a simogatható háziállatok és a rókák. Persze felsorolhatnám az összes állatot, mert valakinek mindegyik kedvenc volt. Rengeteg képet készítettek a gyerekek, s még utólag is nézegették, emlegették a látottakat.

Egy fontos dologért utólag nagyon megdicsértem őket: azt vettem észre, hogy amerre mentek és észrevettek valahol egy-egy eldobott szemetet, kérés nélkül felvettek és a szemetesbe dobták. És nemcsak egy tanuló, hanem az osztály többsége!

KONCSEK ÁRPÁDNÉ
osztályfőnök

Fűszer vagy gyógynövény?

Iskolánk hagyományosan részt vesz az Algyői Fehér Ignác Általános Iskola által a dél-alföldi ökoiskoláknak rendezett regionális természetismereti vetélkedőn. Ebben a tanévben a verseny témája a fűszernövények voltak. Előzetes feladatként egy projekt munkát kellett elkészíteni. Iskolánk csapatának munkája honlapunkon megtalálható. A versenyre felkészítő tanár Koczka Istvánné volt, a csapattagok pedig Zsoldi Lajos, Ökrös Botond, Kishonti Hanna, Papp Boglárka. A versenyen való szép helytálláshoz gratulálunk a gyerekeknek, köszönjük a felkészülést és a felkészítést!

Műveld és őrizd!

A Magyarországi Evangélikus Egyház Ararát teremtésvédelmi munkája a Gyülekezeti és Missziói Osztállyal, illetve az Evangélikus Hittudományi Egyetemen együttműködve közösen hirdette meg a teremtésvédelmi témájú, *Ifjúság az ifjúságért* elnevezésű road show-t. Iskolánkban 2021. október 15-én, pénteken került sor erre a teljes gimnáziumi közösség részvételével.

A projektben – melyet a Lutheránus Világszövetség támogatott – egyetemista fiatalok bevonásával szólították meg a középiskolásokat. Céljuk volt a teremtésvédelem témájára érzékenyíteni és cselekvővé tenni a diákokat például a klímaigazságtosság, lokális cselekvés, a globális gondolkodás és további témák felvetésével.

Két tanítási óra erejéig tartott a work-

shop, melynek keretében egy filmet néztek meg és beszélgettek ennek kapcsán a fiatalok, illetve játékokon keresztül tanultak és mondhatták el a véleményüket.

A film a Kiskunságban, Apajpusztán működő Szomor Ökofarm megalapításának, kialakításának, működésének történetét és törekvéseit mutatja be. Egy olyan sikeres hazai kezdeményezést, amely nagy múltra tekint vissza, és amely annak jó példáját tárja elénk, hogy lehetséges a természeti értékeinkkel együttműködve, azokat óvva és megőrizve gazdálkodni, illetve azt, hogy ha sok jó szakember összedolgozik, akkor abból jó dolgok szülehetnek. A film szűk félóra alatt bemutatja az ökofarm gazdag élővilágát és a biodiverzitás megóvása érdekében tett lépéseket.

A workshop végén kisebb csoportokban imádságokat írtak a diákok, íme néhány:

„Istenünk! Köszönjük ezt a mai előadást, és hogy még vannak olyan emberek, akik foglalkoznak a környezetvédelemmel. Kérünk, hogy segíts minket abban, hogy az általad teremtett világot megóvjuk és élbetövé tegyük a következő generációk számára is! Amen!”

„Urunk, hálát adunk neked a Földért, a természet minden apró, mégis csodálatos részletéért ugyanúgy, mint a hatalmas hegyekért és mélységes tengerekért. Amen!”

„Köszönöm, Istenem, hogy megteremtetted e csodás világot, és úgy, hogy a jövő generációja is itt élhet! Kérlek, segíts ezt jobban megóvni! Amen!”

„Drága Istenünk! Hálásak vagyunk neked a teremtett világért, és kérünk erőt, hogy megfelelően használjuk! Amen!”

„Urunk, Istenünk! Köszönetet mondunk a teremtett világért. Kérünk, indítsd arra az embereket, hogy vigyázzanak rá, hogy környezettudatosan éljenek! Hálásak vagyunk mindenért, amit kaptunk tőled. Amen!”

SZŐKE-KILIÁN SZILVIA

Nyílt nap az evangélikus gimnáziumban

Gimnáziumi nyílt napra vártuk az érdeklődő 7–8. osztályosokat és szüleiket 2021. november 19-én iskolánk dísztermébe. A résztvevők megnézhatték az iskolát, bejárhatták és megismerhették az életét. A földszinten újra felállítottuk azt a standot, mellyel a békéscsabai pályaválasztási vásáron is bemutatkozott iskolánk. Az intézmény bejárása közben totót töltöttek ki és különböző érdekes feladatokat oldottak meg a játékos kedvű diákok. A nyílt napra érkezők számára tartottunk angol- és matekfoglalkozást is, ahol in-

teraktív módon, tablet és okostelefon használatával teheték próbára tudásukat, köstölhattak bele a gimisek életébe.

A díszteremben kiállítás volt látható tehetséges diákjaink munkáiból, valamint a természettudományos szakkörök bemutatkozása is igen sok érdeklődőt vonzott.

Bízunk benne, hogy sok nyolcadikos választja majd iskolánkat.

SZŐKE-KILIÁN SZILVIA
igazgatóhelyettes

Online szakmai nap az evangélikus iskolákban idegen nyelvet tanítóknak

Két éve kaptam felkérést az EPSZTI (Evangélikus Pedagógiai-szakmai Szolgáltató és Továbbképző Intézet) idegen és nemzetiségi nyelvek tantárgygondozására. Ez egy igen nagy feladat, sok minden van benne, ugyanakkor nagyon szép is, hiszen átfogja az egész evangélikus nevelés-oktatást (idegen nyelvet tanító kolléga még az óvodáinkban is van). Evangélikus egyházunk 49 intézményéből 26 az iskola, és ezekben 10 különböző idegen nyelv oktatása folyik. Fő feladataim a szakmai programok és versenyek szervezése mellett a pedagógiai intézet többi tevékenységébe is bekapcsolódnai.

Már az első év igen nagy kihívást jelentett, mivel a Covid-helyzet miatt nem a szokványos, jelenléti formában, hanem online lehetett csak megvalósítani a programot, ami számomra újdonság volt, így sok előzetes tanulást, tapasztalatszerzést igényelt, a digitális pedagógiai ismereteim bővítése mellett.

Az idei évben is csak online formában valósulhatott meg az idegen nyelveket tanító tanárok szakmai programja, így a tartalma is ehhez igazodott. A november 26-án megtartott alkalmon olyan digitális lehetőségekkel ismerkedhettek meg az idegen nyelveket tanítók, Magyarországon elsőként, amelyek még csak pár hónapja elér-

hetők hazánkban. Ezen tanulási platformok már a mai kor fiataljainak a szokásaihoz, érdeklődéséhez kapcsolódóan akár okostelefonról is elérhetőek, így a diákok videók, autentikus könyvek, újságok segítségével játszva tanulhatnak. Emellett a

bonyhádi szaktanácsadó kollégák egy érettségire felkészítő feladatot mutattak be, melyet digitális eszközök segítségével maguk készítették el. A bemutatott módszerrel a többi érettségi témakör is feldolgozható. A

megismert lehetőségek és módszerek alkalmazása az intézmények döntése alapján beépíthető a későbbi munkába.

Emellett bemutatásra került még az a Moodle felület, amelyen az evangélikus intézmények nyelvtanárai oszthatják majd meg jó gyakorlataikat és kérhetnek egymástól segítséget. Ennek a felületnek a létrehozását egy EPSZTI-s kolléganővel egy éve kezdtem el, most érkezett a pilot fázisába, és bízom benne, hogy a második félévben mindenki számára elérhetővé tudjuk tenni.

Az esemény végén egy virtuális formában átadott ajándékot kaptak a résztvevők. Egy online adventi naptárt, melyben a 24 adventi napra találunk olyan nyelvórai feladatokat, amelyek 5 idegen nyelven (angol, német, francia, spanyol és olasz) megoldhatók. Ezek nemcsak hagyományos videók vagy papírral játszható játékok, hiszen a digitális lehetőségek révén többféle tanulást segítő alkalmazás is megismerhető a feladatokból. Bízom benne, hogy mindenki talál olyat, amelyik a csoportjai számára érdekes lesz. A naptár a karácsony fő mondanivalóját, Jézus Krisztus születését teszi a középpontba, de emellett egy interkulturális utazás is egyben az öt ország karácsonyi tradícióiba.

BACSURNÉ NAGY ILDIKÓ

Kedves Testvérek!

Gyülekezetünk fennmaradása és hitéletünk sokszínűségének megtartása érdekében szeretettel kérjük mindenki anyagi áldozatvállalását, mivel gyülekezetünk nem nélkülözheti a támogatásnak ezt a formáját. Közösségünkért való felelősségükből, szeretetükből fakadóan várjuk tehát felajánlásait. Lelkesi hivatalkunk munkatársai készséggel állnak segítségükre. Támogatásukat előre is köszönjük!

Ünnepi alkalmak a leánygyülekezetekben

- **December 25-én (szombaton), karácsony első napján:**
 - Rákóczi telepen 10 órakor istentisztelet (gyermekek karácsonya);
 - Kardoskúton 14 órakor istentisztelet (gyermekek karácsonya), majd úrvacsora;
 - Szentetornyán 16 órakor istentisztelet úrvacsorával.
 - **December 26-án (vasárnap):**
 - Rákóczi telepen 10 órakor istentisztelet úrvacsorával.
 - **Január 2-án (vasárnap):**
 - Szentetornyán 8.30-kor istentisztelet;
 - Rákóczi telepen 10 órakor istentisztelet;
 - Kardoskúton 14 órakor református istentisztelet.
- (Itt a 2022-es év első evangélikus istentisztelete január 9-én, 14 órakor lesz.)

Versenyeredmények

Bár még csak néhány hónap múlt el a tanévből, máris születtek szép versenyeredmények iskolánkban.

Diákolimpia

Birkózás

Reg. döntő: 2. h. Keresztes Máté 8. o.
Országos döntő: 1. h. Pusztai Márk 5. o.

Atlétika

Ügyességi csapatbajnokság megyei döntőjén távolugrásban 2. helyezett cs.:
Gajdács Pál, Horváth Medárd, Machan Zalán, Szabó Máté, Szalai Roland.

Mezei futás

A megyei fordulóban a 2. b lánycsapata 3. helyezett: Fekete Enikő, Fekete Ildikó, Jóbi Flóra Mía, Kunos Maja. Közülük egyéniben Kunos Maja 6. helyezett lett.

Futsal

A körzeti döntőn 3. helyezett felső tagozatos csapat: Árgyelán Ákos, Árgyelán Péter, Botos Balázs, Csongrádi Imre, Fazekas András, Fucskó Dániel, Gyurik Gellért, Nagy Zsolt, Németh Attila, Tompa Bence.

A diákolimpiákra felkészítő tanárok: Földesi Róbert, Jeszenszky-Paulovics László, Károlyfalvi Elemér, Poórné Bokor Hajnalka.

Területi német írásbeli verseny

6. évfolyamon 1. helyezett: Arva Dániel
5. évfolyamon 3. helyezett: Sarkadi Dániel
4. évfolyamon 1. helyezett: Tamási Péter,
2. helyezett: Ördög Janka
3. helyezett: Komádi Zselyke
Felkészítő tanár: Lovas Erzsébet

IX. Viharsarki Mézesnap

Az alkotói pályázaton újrahasznosítható anyagokból készült kreatív pályaműveknél 2. helyezett: Kerekes Nelli 1. b, 2. helyezett: Molnár-Farkas Emma 6. b, Különdíj: Stéfán Enikő Betti 5. a

Liszt Ferenc Művészeti Alapiskola „Zene világnapja” rajzpályázat

Különdíj: Láda Réka 8. b
2. helyezett: Wagner Viktória 6. a
Felkészítő t.: Celuskáné Csepregi Alícia

PMK Orosháza által meghirdetett „Népmesék világa” alkotói pályázat

1. helyezett: Burián Zoé 4. b
Felkészítő tanár: Kiss Tímea

Keresztes Máté

Pusztai Márk

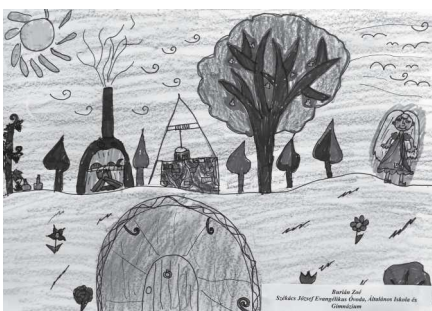
Távolugrók

Futsalcsapat

Mezei futók

Burián Zoé rajza

Hall(gat)ható ige

Vasárnapi istentiszteleteink igehirdetései meghallgathatók az interneten is, az oroshaza.lutheran.hu/igehirdetesek címen. Isten áldása legyen minden alkalmon, ahol igéje hangzik, mert hisszük a prófétai tanítást: „...az én igém is, amely számból kijön: nem tér vissza hozzám üresen, hanem véghezviszi, amit akarok, eléri célját, amiért küldtem.” [Ézs 55,11]

Advent a Hajnal óvodában

Az elmúlt hónapok, hetek mindannyiunk életében változást hoztak. A koronavírus-világjárvány okozta egészségügyi, gazdasági nehézségeket szinte minden család érzi, ami bizony nem könnyíti meg, hogy kiegyensúlyozott, harmonikus hétköznapjaink legyenek, nem beszélve a karácsonyi ünnep közeledtéről.

Óvodánkban mindent megtettünk azért, hogy gyermekeink ezekben a nehéz időkben is bizakodva, reménnyel teli vágyakozással várják az Úr Jézus születését.

Az adventi időszakban kiemelten nagy hangsúlyt fektettünk óvodásaink lelki felkészítésére. Megismerkedtek az advent jelentésével, így a kis Jézus eljövételét nyitott szívvel, érdeklődve várták.

Óvodánk adventi koszorúján hétről hétre fellobban a hit, remény, öröm, szeretet gyertyalángja, miközben csengő hangú kisgyermekek éneklük, hogy „Téged kér szívünk, Jézus, jöjj!”. Szívet melengető, fel-emelő érzés volt látni a csillogó szemeket, a hitre nyitott csöppnyi lelkeket, a csoda megélését vágyó gyermekeket, a szerető közösség erejét.

Csoportjainkban a reggeli áhítat alkalmával nemcsak a karácsonyi bibliai történet lett gyermekeink számára ismert, hanem beszélgetéseink során – a kölcsönös szeretet révén – lelkviláguk épülése és a kialakulóban lévő keresztyén értékrendük is jelentősen formálódott. Számos alkalommal hallhattak a Lélek gyümölcseiről, és az adventi hetekben ezeken a csendes alkalmon megoszthatták velünk gondolataikat a szeretetről, örömről, békességről, türelemről.

A karácsony előtti napokban a gyertyagyújtást izgalommal várt kis meglepetés zárta. Egy ünnepi, díszes dobozból húztuk ki annak a gyermeknek a jelét, aki az aznapi

kis ajándékot kapta az adventi naptárból. A különböző ötletes kalendáriumok, házikók rekeszeiben, ablakaiban rejtettük el a cukorkákat, csokikat, apró tárgyakat. Minden kisgyermekre sor került, de más-más napon, és karácsonyra üres lett az összes kis zsebecske.

December 6-án délelőtt óvodánkban is járt a Mikulás. Érkezésére készülve megismerték kicsinyeink Szent Miklós püspök történetét. Énekekkel, versekkel, mondókaival köszöntötték a várva várt Mikulást, és

kezükbe került a piros ajándékcsomag is. A boldogságtól sugárzó arccokat, a vidám, zsi-bongó gyermekeket öröm volt látni.

Orosháza város főterén az adventi házikóhoz idén ellátogatott minden csoportunk. A város vállalkozóinak felajánlásából sok szép, hasznos ajándékot kaptak a gyermekek.

Mint írtam, a járvány nem könnyítette meg helyzetünket, emiatt ez az adventi készülődés ismét más volt, a hagyományoktól eltérő lett. Fájdó szívvel, de megértéssel vetjük tudomásul azokat a törvényi intézkedéseket, amik korlátozták a szülők, családtagok óvodába való belépését. Ezek figyelembevételével a szülőkkel töltött közös adventi délelőttünk sajnos elmaradt. Gyermekeinknek azonban számos lehetősége volt karácsonyi ajtó-, ablak- és asztali díszek, valamint különböző függők, figurák, mécses-tartók elkészítésére a délelőttök folyamán. Nem maradhatott el a hagyományos mézeskalácssütés sem. A karácsony illata, a készülődés öröme, az ünnepvárás hangulata így mégis áthatotta óvodánkat. A kész kis ajándékokat örömmel vitték haza otthonaikba kisgyermeküknek.

A kicsik másik meglepetése a családoknak az online karácsonyi ünnepély volt. A csoportszobákban a csillogó díszbe öltöztetett karácsonyfák mellett énekeltek, verseltek ünneplő ruhába öltözve. Az óvá néni igyekeztek ebben a formában is emlékeztetni az Úr Jézus születésének ünnepét, és az örömhírt közvetíteni a családok felé. Hisszük, hogy nemcsak karácsonykor, hanem mindenkor, mindenkinek tudnia kell: „...üdvözítő született ma nektek, aki az Úr Krisztus, a Dávid városában.” [Lk 2,11]

GAVALLÉRNÉ KOSZORÚS ÉVA
óvodapedagógus, presbiter

Területi német írásbeli verseny iskolánkban

Iskolánk már évek óta bekapcsolódik a Német Nemzetiségi Önkormányzat által szervezett Német Nyelvi Hét rendezvényeibe. Idén iskolánk adott otthont a területi német írásbeli versenynek, amelyre csaknem 70-en jelentkeztek szerte a megyéből. A 4–8. évfolyamos diákok nyelvtani-szövegértési feladatsort oldottak meg, amihez 60 perc állt rendelkezésükre. Gratulálunk a helyezést elért diákjainknak!

LOVAS ERZSÉBET szaktanár

NÉPEGYHÁZI HÍREK

Összeállította: Evangélikus Lelkészi Hivatal

KERESZTELÉS (gyermek)

Madarász István és Madarászné Jeney Katalin fia
BALÁZS GELLÉRT 2021. szeptember 12.
Lakatos Botond Gyula és Lovas Netta Barbara fia
LEVENTE SZILÁRD 2021. szeptember 18.
Palyov Pál és Palyov-Németh Zsófia Katalin fia
ARTÚR 2021. szeptember 19.
Szilágyi Henrik és Kunstar Nikolett fia
ÁDÁM 2021. október 9.
Nagy István és Tóth Szabina Valéria gyermekei
ZOÉ és ZENTE 2021. november 14.
Vizi Ferenc és Kuchta Andrea gyermekei
GERGŐ és PETRA 2021. november 20.
Barát Szabolcs és Varga Dudás Edit leánya
CSENGE 2021. december 12.

KERESZTELÉS (konfirmáció előtti)

Havrán Zsanett 2021. október 10.
Gácsi Bianka 2021. október 10.
Virók Szerafina 2021. október 10.
Koós Gergő 2021. október 10.
Dalmadi Dorina 2021. október 10.
Molnár-Farkas Luca 2021. október 10.
Trupulai Dominik Gergő 2021. október 10.
Csongrádi Imre 2021. október 10.
ISTEN ÁLDÁSA LEGYEN A KERESZTELTEKEN ÉS CSALÁDJUKON!

HÁZASSÁGKÖTÉS

Szepesi Sándor és dr. Barányi Bella 2021. augusztus 7.
Medovarszki Bence és Szász Renáta 2021. szeptember 4.
ISTEN VEZESSE ÉS IRÁNYÍTSA ŐKET ÉLETÚTJUKON ÉS SEGÍTSEN
MEGTARTANI FOGADALMUKAT!

TEMETÉS (2021. szeptember 22.–2021. december 18.)

Barcza Józsefné (Halustyik Katalin 89) · *Mihutz József* (86) ·
Rajki Csaba (39) · *Kovács Sándor* (84) · *Bökényi Gizella* (60) ·
Dominkó Istvánné (Csáki Klára 92) · *Dimák Mihályné*
(Dénes Ilona Katalin 88) · *Berta Ferenc* (77) · *Békési Lászlóné*
(Csizmadia Magda 87) · *Gyömrői Antalné* (Tóth Éva 59) ·
Boros András (24) · *Joó József* (100) · *Györgyi István Pál* (83) ·
Szkaliczki Györgyné (Fabulya Mária 85) · *Skorka János* (69) ·
Halmi Endre László (83) · *Viszkok János* (64) · *Fehér Lajos*
Bélané (Kertész Magdolna 85) · *Szilasi-Horváth Béla* (77) ·
Klárk Zoltánné (Faur Judit 81) · *Birkás Sándorné* (Séllei
Ilona 81) · *Kocsondi György* (86)

„A VILÁG PEDIG ELMŰLIK [...] DE AKI AZ ISTEN AKARATÁT
CSELEKSZI, MEGMARAD ÖRÖKKÉ.” [1]n 2,17]

**Istentől áldott karácsonyt és egészségben,
örömben gazdag új évet kívánunk!**

Orosházi
HARANGSZÓ

ADOMÁNYOK AZ OROSHÁZI HARANGSZÓ ÚJSÁGRA

2021. augusztus 9.–2021. december 10.

Horváth Éva	10 000 Ft
Horváth Antal Ádámné	5000 Ft
Dénes Sándor	10 000 Ft
Tarr István és felesége	2000 Ft
Szokodi László	2000 Ft
Megyik Sándorné	2000 Ft
Pál Tamásné	1000 Ft
Tóth Béláné	1000 Ft
Tóth Anikó	1000 Ft
Tóth Mariann	1000 Ft
Kovács Tiborné és Kovács Tímea	2000 Ft
Szabó Bálint	2000 Ft
Bodzsár Lászlóné	1000 Ft
Tompa Pál	2000 Ft
Jankainé Zelenka Anikó	1000 Ft
Csiki Istvánné	5000 Ft
Király Béla és felesége	5000 Ft
Tarsoly Lászlóné	2000 Ft
Papp Vilmosné	5000 Ft
Szász Istvánné	2000 Ft
Berta Károlyné	2000 Ft
Koszorús Pál és felesége	10 000 Ft
Jankó Bálint	5000 Ft
Kissné Betkó Katalin	2000 Ft
Pataki László	3000 Ft
Csiszár Anikó	3000 Ft
Szemenyei Márta	2000 Ft
dr. Horváthné Csepregi Terézia	1500 Ft
Varga Zoltánné	2000 Ft
Éliás László	3000 Ft
Celuskáné Csepregi Alícia	5000 Ft
Pásztorcsik Jánosné	2000 Ft
Papp Vilmosné	10 000 Ft
Pusztainé Nagy Erzsébet	1000 Ft
Czikora Emília	5000 Ft
Rajki Zoltán és Rajki Róbert	2000 Ft
Ravasz Katalin	2500 Ft
Ravasz Béláné	2500 Ft
özv. Rajki Józsefné	5000 Ft
Istennél tudva lévő testvér	2000 Ft

Kiadja: Orosházi Evangélikus Egyházközség (5900 Orosháza, Thék E. u. 2.)
Felelős kiadó: Ördög Endre igazgatólelkész és Koszorús Oszkár
Tördelőszerkesztő: Szatmári László · **Nyomtatás:** Pergamen Kft., Orosháza